

MATEJU

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28										

ПОГЛАВЉЕ 1

Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avramovog sina.

² Avraam rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braću njegovu.

³ A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.

⁴ A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.

⁵ A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.

⁶ A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijinicom.

⁷ A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.

⁸ A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.

⁹ A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.

¹⁰ A Ezekija rodi Manasiju, a Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.

¹¹ A Josija rodi Jehoniju i braću njegovu, u seobi vavilonskoj.

¹² A po seobi vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela.

¹³ A Zorovavel rodi Aviuda. A Aviud rodi Elijakima. A Elijakim rodi Azora.

¹⁴ A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.

¹⁵ A Eliud rodi Eleazara, a Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.

¹⁶ A Jakov rodi Josifa, muža Marije, koja rodi Isusa prozvanog Hrista.

¹⁷ Svega dakle kolena od Avrama do Davida, kolena četrnaest, a od Davida do seobe vavilonske, kolena četrnaest, a od seobe vavilonske do Hrista, kolena četrnaest.

¹⁸ A rodjenje Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati Njegova, bila isprošena za Josifa, a još dok se nisu bili sastali, nadje se da je ona trudna od Duha Svetog.

¹⁹ A Josif muž njen, budući pobožan i ne htevi je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.

²⁰ No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu andjeo Gospodnji govoreći: Josife, sine Davidov! Ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer ono što se u njoj začelo od Duha je Svetog.

²¹ Pa će roditi Sina, i nadeni Mu ime Isus; jer će On izbaviti svoj narod od greha njihovih.

²² A ovo je sve bilo da se izvrši šta je Gospod kazao preko proroka koji govori:

²³ Eto, devojka će zatrudneti, i rodiće Sina, i nadenuće Mu ime Emanuilo, koje će reći: S nama Bog.

²⁴ Kad se Josif probudi od sna, učini kako mu je zapovedio andjeo Gospodnji, i uzme ženu svoju.

²⁵ I ne znaše za nju dok ne rodi Sina svog prvenca, i nadede Mu ime Isus.

ПОГЛАВЉЕ 2

A kad se rodi Isus u Vitlejemu judejskom, za vremena cara Iroda, a to dodju mudraci s istoka u Jerusalem, i kažu:

² Gde je car judejski što se rodio? Jer smo videli Njegovu zvezdu na istoku i došli smo da Mu se poklonimo.

³ Kad to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jerusalem s njim.

⁴ I sabravši sve glavare sveštenečke i književnike narodne, pitaše ih: Gde će se roditi Hristos?

⁵ A oni mu rekoše: U Vitlejemu judejskom; jer je tako prorok napisao:

⁶ I ti Vitlejeme, zemljo Judina! Ni po čem nisi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići čelovodja koji će pasti narod moj Izrailja.

⁷ Onda Irod tajno dozva mudrace, i ispitivaše ih kad se pojavila zvezda.

⁸ I poslavši ih u Vitlejem, reče: Idite i raspitajte dobro za dete, pa kad ga nadjete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.

⁹ I oni saslušavši cara, podjoše: a to i zvezda koju su videli na istoku, idjaše pred njima dok ne dodje i stade odozgo gde beše dete.

¹⁰ A kad videše zvezdu gde je stala, obradovaše se veoma velikom radosti.

¹¹ I ušavši u kuću, videše dete s Marijom materom Njegovom, i padoše i pokloniše Mu se; pa otvoriše dare svoje i darivaše Ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

¹² I primivši u snu zapovest da se ne vraćaju k Irodu, drugim putem otidoše u svoju zemlju.

¹³ A pošto oni otidu, a to andjeo Gospodnji javi se Josifu u snu i kaza mu: Ustani, uzmi dete i mater Njegovu pa beži u Misir, i budi onamo dok ti ne kažem; jer će Irod tražiti dete da Ga pogubi.

¹⁴ I on ustavši uze dete i mater Njegovu noću i otide u Misir.

¹⁵ I bi tamo do smrti Irodove: da se izvrši šta je Gospod rekao preko proroka koji govori: Iz Misira dozvah Sina svog.

¹⁶ Tada Irod, kad vide da su ga mudraci prevarili, razgnevi se vrlo i posla te pobiše svu decu po Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dve godine i niže, po vremenu koje je dobro doznao od mudraca.

¹⁷ Tada se zbi šta je kazao prorok Jeremija govoreći:

¹⁸ Glas u Rami ču se, plač, i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahila plače za svojom decom, i neće da se uteši, jer ih nema.

¹⁹ A po smrti Irodovoj, gle, andjeo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru.

²⁰ I reče: Ustani, i uzmi dete i mater Njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su izumrli koji su tražili dušu detinju.

²¹ I on ustavši, uze dete i mater Njegovu, i dodje u zemlju Izrailjevu.

²² Ali čuvši da Arhelaj caruje u Judeji mesto Iroda oca svog, poboja se onamo ići; nego

primivši u snu zapovest, otide u krajeve galilejske.

²³ I došavši onamo, namesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao što su kazali proroci da će se Nazarećanin nazvati.

ПОГЛАВЉЕ 3

U ono pak doba dodje Jovan krstitelj, i učaše u pustinji judejskoj.

² I govoraše: Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.

³ Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gde kaže: Glas onog što viče u pustinji: Pripravite put Gospodu, i poravnite staze Njegove.

⁴ A Jovan imaše haljinu od dlake kamilje i pojas kožan oko sebe; a hrana njegova beše skakavci i med divlji.

⁵ Tada izlažaše k njemu Jerusalem i sva Judeja, i sva okolina jordanska.

⁶ I on ih krštavaše u Jordanu, i ispovedahu grehe svoje.

⁷ A kad vide (Jovan) mnoge fariseje i sadukeje gde idu da ih krsti, reče im: Porodi aspidini! Ko kaza vama da bežite od gneva koji ide?

⁸ Rodite dakle rod dostojan pokajanja.

⁹ I ne mislite i ne govorite u sebi: Imamo oca Avrama; jer vam kažem da može Bog i od kamenja ovog podignuti decu Avramu.

¹⁰ Već i sekira kod korena drvetu stoji; svako dakle drvo koje ne radja dobar rod, seče se i u oganj baca.

¹¹ Ja dakle krštavam vas vodom za pokajanje; a Onaj koji ide za mnom, jači je od mene; ja nisam dostojan Njemu obući poneti; On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

¹² Njemu je lopata u ruci Njegovoj, pa će otrebiti gumno svoje, i skupiće pšenicu svoju u žitnicu, a plevu će sažeci ognjem večnim.

¹³ Tada dodje Isus iz Galileje na Jordan k Jovanu da se krsti.

¹⁴ A Jovan branjaše Mu govoreći: Ti treba mene da krstiš, a Ti li dolaziš k meni?

¹⁵ A Isus odgovori i reče mu: Ostavi sad, jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi Ga.

¹⁶ I krstivši se Isus izidje odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide Duha Božjeg gde silazi kao golub i dodje na Njega.

¹⁷ I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

ПОГЛАВЉЕ 4

Tada Isusa odvede Duh u pustinju da Ga djavo kuša.

² I postivši se dana četrdeset i noći četrdeset, naposletku ogladne.

³ I pristupi k Njemu kušač i reče: Ako si Sin Božji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu.

⁴ A On odgovori i reče: Pisano je: Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih.

⁵ Tada odvede Ga djavo u sveti grad i postavi Ga navrh crkve;

⁶ Pa Mu reče: Ako si Sin Božji, skoči dole, jer u pismu stoji da će andjelima svojim zapovediti za tebe, i uzeće te na ruke, da gde ne zapneš za kamen nogom svojim.

⁷ A Isus reče njemu: Ali i to stoji napisano: Nemoj kušati Gospoda Boga svog.

⁸ Opet Ga uze djavo i odvede Ga na goru vrlo visoku, i pokaza Mu sva carstva ovog sveta

i slavu njihovu;

⁹ I reče Mu: Sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se.

¹⁰ Tada reče njemu Isus: Idi od mene, sotonu; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svom poklanjaj se i Njemu jedino služi.

¹¹ Tada ostavi Ga djavo, i gle, andjeli pristupiše i služahu Mu.

¹² A kad ču Isus da je Jovan predan, otide u Galileju.

¹³ I ostavivši Nazaret dodje i namesti se u Kapernaumu primorskom na medji Zavulonovoj i Neftalimovoj.

¹⁴ Da se zbude šta je rekao Isaija prorok govoreći:

¹⁵ Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, Galileja neznabožačka.

¹⁶ Ljudi koji sede u tami, videše videlo veliko, i onima što sede na strani i u senu smrtnom, zasvetli videlo.

¹⁷ Otada poče Isus učiti i govoriti: Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.

¹⁸ I idući pokraj mora galilejskog vide dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegovog, gde među mreže u more, jer behu ribari.

¹⁹ I reče im: Hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim.

²⁰ A oni taj čas ostaviše mreže i za Njim otidoše.

²¹ I otišavši odatle vide druga dva brata, Jakova Zevedejevog, i Jovana brata njegovog, u ladji sa Zevedejem ocem njihovim gde krpe mreže svoje, i pozva ih.

²² A oni taj čas ostaviše ladju i oca svog i za Njim otidoše.

²³ I prohodjaše po svoj Galileji Isus učeći po zbornicama njihovim, i propovedajući jevandjelje o carstvu, i isceljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima.

²⁴ I otide glas o Njemu po svoj Siriji i privedoše Mu sve bolesne od razliĉnih bolesti i s razliĉnim mukama, i besne, i meseĉnjake, i uzete, i isceli ih.

²⁵ I za Njim idjaše naroda mnogo iz Galileje, i iz Deset Gradova, i iz Jerusalima, i Judeje, i ispreko Jordana.

ПОГЛАВЉЕ 5

A kad On vide narod, pope se na goru, i sede, i pristupiše Mu uĉenici Njegovi.

² I otvorivši usta svoja uĉaše ih govoreći:

³ Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko;

⁴ Blago onima koji plaĉu, jer će se utešiti;

⁵ Blago krotkima, jer će naslediti zemlju;

⁶ Blago gladnima i Źednima pravde, jer će se nasititi;

⁷ Blago milostivima, jer će biti pomilovani;

⁸ Blago onima koji su ĉistog srca, jer će Boga videti;

⁹ Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi BoŹji nazvati;

¹⁰ Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko.

¹¹ Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i kaŹu na vas svakojake rdjave reĉi laŹući, mene radi.

¹² Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke pre vas.

¹³ Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, ĉim će se osoliti? Ona već neće biti nizašta, osim da

se prospe napolje i da je ljudi pogaze.

14 Vi ste videlo svetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji.

15 Niti se užije sveća i meće pod sud nego na svećnjak, te svetli svima koji su u kući.

16 Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima, da vide vaša dobra dela, i slave Oca vašeg koji je na nebesima.

17 Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim.

18 Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanje slovce ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvrši.

19 Ako ko pokvari jednu od ovih najmanjih zapovesti i nauči tako ljude, najmanji nazvaće se u carstvu nebeskom; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskom.

20 Jer vam kažem da ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i fariseja, nećete ući u carstvo nebesko.

21 Čuli ste kako je kazano starima: Ne ubij; jer ko ubije, biće kriv sudu.

22 A ja vam kažem da će svaki koji se gnevi na brata svog nizašta, biti kriv sudu; a ako li ko reče bratu svom: Raka! Biće kriv skupštini; a ko reče: Budalo! Biće kriv paklu ognjenom.

23 Zato dakle ako prineseš dar svoj k oltaru, i onde se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te,

24 Ostavi onde dar svoj pred oltarom, i idi pre te se pomiri s bratom svojim, pa onda dodji i prinesi dar svoj.

25 Miri se sa suparnikom svojim brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne stave.

26 Zaista ti kažem: nećeš izaći odande dok ne daš do poslednjeg dinara.

27 Čuli ste kako je kazano starima: Ne čini preljube.

28 A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom.

29 A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve telo tvoje da bude bačeno u pakao.

30 I ako te desna ruka tvoja sablažnjava, odseci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve telo tvoje da bude bačeno u pakao.

31 Tako je kazano: Ako ko pusti ženu svoju, da joj da knjigu rasmusnu.

32 A ja vam kažem da svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je te čini preljubu; i koji puštenicu uzme preljubu čini.

33 Još ste čuli kako je kazano starima: Ne kuni se krivo, a ispuni šta si se Gospodu zakleo.

34 A ja vam kažem: ne kunite se nikako: ni nebom, jer je presto Božji;

35 Ni zemljom, jer je podnožje nogama Njegovim; ni Jerusolimom, jer je grad velikog Cara.

36 Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš dlake jedne bele ili crne učiniti.

37 Dakle neka bude vaša reč: da - da; ne - ne; a šta je više od ovog, oda zla je.

38 Čuli ste da je kazano: Oko za oko, i zub za zub.

39 A ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnom tvom obrazu, obrni mu i drugi;

40 I koji hoće da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu.

41 I ako te potera ko jedan sat, idi s njime dva.

- ⁴² Koji ište u tebe, podaj mu; i koji hoće da mu uzajmiš, ne odreci mu.
- ⁴³ Čuli ste da je kazano: Ljubi bližnjeg svog, i mrzi na neprijatelja svog.
- ⁴⁴ A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone;
- ⁴⁵ Da budete sinovi Oca svog koji je na nebesima; jer On zapoveda svom suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i nepravednima.
- ⁴⁶ Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu platu imate? Ne čine li to i carinici?
- ⁴⁷ I ako Boga nazivate samo svojoj braći, šta odviše činite? Ne čine li tako i neznabošci?
- ⁴⁸ Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski.

ПОГЛАВЉЕ 6

Pazite da pravdu svoju ne činite pred ljudima da vas oni vide; inače platu nemate od Oca svog koji je na nebesima.

- ² Kad dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što čine licemeri po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaista vam kažem: primili su platu svoju.
- ³ A ti kad činiš milostinju, da ne zna levica tvoja šta čini desnica tvoja.
- ⁴ Tako da bude milostinja tvoja tajna; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.
- ⁵ I kad se moliš Bogu, ne budi kao licemeri, koji rado po zbornicama i na raskršću po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaista vam kažem da su primili platu svoju.
- ⁶ A ti kad se moliš, udji u klet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu svom koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.
- ⁷ A kad se molite, ne govorite mnogo ko neznabošci; jer oni misle da će za mnoge reči svoje biti uslišeni.
- ⁸ Vi dakle ne budite kao oni; jer zna Otac vaš šta vam treba pre molitve vaše;
- ⁹ Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje;
- ¹⁰ Da dodje carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu;
- ¹¹ Hleb naš potrebni daj nam danas;
- ¹² I oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim;
- ¹³ I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je Tvoje carstvo, i sila, i slava va vek. Amin.
- ¹⁴ Jer ako opraštate ljudima grehe njihove, oprostiće i vama Otac vaš nebeski.
- ¹⁵ Ako li ne opraštate ljudima grehe njihove, ni Otac vaš neće oprostiti vama grehe vaše.
- ¹⁶ A kad postite, ne budite žalosni kao licemeri; jer oni načine bleđa lica svoja da ih vide ljudi gde poste. Zaista vam kažem da su primili platu svoju.
- ¹⁷ A ti kad postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje umij,
- ¹⁸ Da te ne vide ljudi gde postiš, nego Otac tvoj koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.
- ¹⁹ Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gde moljac i rdja kvvari, i gde lupeži potkopavaju i krađu;
- ²⁰ Nego sabirajte sebi blago na nebu, gde ni moljac ni rdja ne kvvari, i gde lupeži ne potkopavaju i ne krađu.
- ²¹ Jer gde je vaše blago, onde će biti i srce vaše.
- ²² Sveća je telu oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve će telo tvoje svetlo biti.
- ²³ Ako li oko tvoje kvarno bude, sve će telo tvoje tamno biti. Ako je dakle videlo što je u

tebi tama, a kamoli tama?

²⁴ Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednog mrzeti, a drugog ljubiti; ili jednom voleti, a za drugog ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni.

²⁵ Zato vam kažem: ne brinite se za život svoj, šta ćete jesti, ili šta ćete piti; ni za telo svoje, u šta ćete se obući. Nije li život pretežniji od hrane, i telo od odelja?

²⁶ Pogledajte na ptice nebeske kako ne seju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa Otac vaš nebeski hrani ih. Niste li vi mnogo pretežniji od njih?

²⁷ A ko od vas brinući se može primaknuti rastu svom lakat jedan?

²⁸ I za odelo što se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; ne trude se niti predu.

²⁹ Ali ja vam kažem da ni Solomun u svoj svojoj slavi ne obuče se kao jedan od njih.

³⁰ A kad travu u polju, koja danas jeste, a sutra se u peć baca, Bog tako odeva, a kamoli vas, maloverni?

³¹ Ne brinite se dakle govoreći: Šta ćemo jesti, ili, šta ćemo piti, ili, čim ćemo se odenuti?

³² Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i Otac vaš nebeski da vama treba sve ovo.

³³ Nego istite najpre carstvo Božje, i pravdu Njegovu, i ovo će vam se sve dodati.

³⁴ Ne brinite se dakle za sutra; jer sutra brinuće se za se. Dosta je svakom danu zla svog.

ПОГЛАВЉЕ 7

Ne sudite da vam se ne sudi;

² Jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam suditi; i kakvom merom merite, onakvom će vam se meriti.

³ A zašto vidiš trun u oku brata svog, a brvna u oku svom ne osećaš?

⁴ Ili, kako možeš reći bratu svom: Stani da ti izvadim trun iz oka tvog; a eto brvno u oku tvom?

⁵ Licemere! Izvadi najpre brvno iz oka svog, pa ćeš onda videti izvaditi trun iz oka brata svog.

⁶ Ne dajte svetinje psima; niti mećite bisera svog pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojim, i vrativši se ne rastrgnu vas.

⁷ Išтите, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se.

⁸ Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvoriće mu se.

⁹ Ili koji je medju vama čovek u koga ako zaište sin njegov hleba kamen da mu da?

¹⁰ Ili ako ribe zaište da mu da zmiju?

¹¹ Kad dakle vi, zli budućí, umete dare dobre davati deci svojoj, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji Ga mole?

¹² Sve dakle što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima: jer je to zakon i proroci.

¹³ Uđjite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu.

¹⁴ Kao što su uska vrata i tesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.

¹⁵ Čuvajte se od lažnih proroka, koji dolaze k vama u odelu ovčijem, a unutra su vuci grabljivi.

¹⁶ Po rodovima njihovim poznaćete ih. Eda li se bere s trnja groždje, ili s čička smokve?

¹⁷ Tako svako drvo dobro rodove dobre radja, a zlo drvo rodove zle radja.

¹⁸ Ne može drvo dobro rodova zlih radjati, ni drvo zlo rodova dobrih radjati.

- ¹⁹ Svako dakle drvo koje ne radja rod dobar, seku i u oganj bacaju.
- ²⁰ I tako dakle po rodovima njihovim poznaćete ih.
- ²¹ Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! Ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca mog koji je na nebesima.
- ²² Mnogi će reći meni u onaj dan: Gospode! Gospode! Nismo li u ime Tvoje prorokovali, i Tvojim imenom đavole izgonili, i Tvojim imenom čudesa mnoga tvorili?
- ²³ I tada ću im ja kazati: Nikad vas nisam znao; idite od mene koji činite bezakonje.
- ²⁴ Svaki dakle koji sluša ove moje reči i izvršuje ih, kazaću da je kao mudar čovek koji sazida kuću svoju na kamenu:
- ²⁵ I udari dažd, i dodjoše vode, i dunuše vetrovi, i napadoše na kuću onu, i ne pade; jer beše utvrđena na kamenu.
- ²⁶ A svaki koji sluša ove moje reči a ne izvršuje ih, on će biti kao čovek lud koji sazida kuću svoju na pesku:
- ²⁷ I udari dažd, i dodjoše vode, i dunuše vetrovi, i udariše u kuću onu, i pade, i raspade se strašno.
- ²⁸ I kad svrši Isus reči ove, divljaše se narod nauci Njegovoj.
- ²⁹ Jer ih učaše kao Onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

ПОГЛАВЉЕ 8

A kad sidje s gore, za Njim idjaše naroda mnogo.

- ² I gle, čovek gubav dodje i klanjaše Mu se govoreći: Gospode! Ako hoćeš, možeš me očistiti.
- ³ I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreći: Hoću, očisti se. I odmah očisti se od gube.
- ⁴ I reče mu Isus: Gledaj, nikom ne kazuj, nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar koji je zapovedio Mojsije radi svedočanstva njima.
- ⁵ A kad udje u Kapernaum, pristupi k Njemu kapetan moleći Ga
- ⁶ I govoreći: Gospode! Sluga moj leži doma uzet, i muči se vrlo.
- ⁷ A Isus mu reče: Ja ću doći i isceliću ga.
- ⁸ I kapetan odgovori i reče: Gospode! Nisam dostojan da pod krov moj udješ; nego samo reci reč, i ozdraviće sluga moj.
- ⁹ Jer i ja sam čovek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa kažem jednom: Idi, i ide; i drugom: Dodji, i dodje; i služi svom: Učini to, i učini.
- ¹⁰ A kad ču Isus, udivi se i reče onima što idjahu za Njim: Zaista vam kažem: ni u Izrailju tolike vere ne nadjoh.
- ¹¹ I to vam kažem da će mnogi od istoka i zapada doći i sešće za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskom:
- ¹² A sinovi carstva izгнаće se u tamu najkrajnju; onde će biti plač i škrgut zuba.
- ¹³ A kapetanu reče Isus: Idi, i kako si verovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj čas.
- ¹⁴ I došavši Isus u dom Petrov vide taštu njegovu gde leži i groznica je trese.
- ¹⁵ I prihvati je za ruku, i pusti je groznica, i usta, i služaše Mu.
- ¹⁶ A uveče dovedoše k Njemu besnih mnogo, i izгна duhove rečju, i sve bolesnike isceli:
- ¹⁷ Da se zbude šta je kazao Isaija prorok govoreći: On nemoći naše uze i bolesti ponese.
- ¹⁸ A kad vide Isus mnogo naroda oko sebe, zapovedi učenicima svojim da idu na one

strane.

19 I pristupivši jedan književnik reče Mu: Učitelju! Ja idem za Tobom kud god Ti podješ.

20 Reče njemu Isus: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnezda; a Sin čovečiji nema gde glave zakloniti.

21 A drugi od učenika Njegovih reče Mu: Gospode! Dopusti mi najpre da idem da ukopam oca svog.

22 A Isus reče njemu: Hajde za mnom, a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

23 I kad udje u ladju, za Njim udjoše učenici Njegovi.

24 I gle, oluja velika postade na moru da se ladja pokri valovima; a On spavaše.

25 I prikučivši se učenici Njegovi probudiše Ga govoreći: Gospode! Izbavi nas, izgibosmo.

26 I reče im: Zašto ste strašljivi, maloverni? Tada ustavši zapreti vetrovima i moru, i postade tišina velika.

27 A ljudi čudiše se govoreći: Ko je Ovaj da Ga slušaju i vetrovi i more?

28 A kad dodje na one strane u zemlju gergesinsku, sretoše Ga dva besna, koji izlaze iz grobova, tako zla da ne mogaše niko proći putem onim.

29 I gle, povikaše: Šta je Tebi do nas, Isuse, Sine Božji? Zar si došao amo pre vremena da mučiš nas?

30 A daleko od njih pasaše veliko krdo svinja.

31 I djavoli moljahu Ga govoreći: Ako nas izgoniš, pošlji nas da idemo u krdo svinja.

32 I reče im: Idite. I oni izišavši otidoše u svinje. I gle, navali svo krdo s brega u more, i potopiše se u vodi.

33 A svinjari pobegoše; i došavši u grad kazaše sve, i za besne.

34 I gle, sav grad izidje na susret Isusu; i videvši Ga moliše da bi otišao iz njihovog kraja.

ПОГЛАВЉЕ 9

1 ušavši u ladju predje i dodje u svoj grad.

2 I gle, donesoše Mu uzeta koji ležaše na odru. I videvši Isus veru njihovu reče uzetom: Ne boj se, sinko, opraštaju ti se gresi tvoji.

3 I gle, neki od književnika rekoše u sebi: Ovaj huli na Boga.

4 I videći Isus pomisli njihove reče: Zašto zlo mislite u srcima svojim?

5 Jer šta je lakše reći: Opraštaju ti se gresi; ili reći: Ustani i hodi?

6 Ali da znate da vlast ima Sin čovečiji na zemlji opraštati grehe (tada reče uzetom): Ustani, uzmi odar svoj i idi doma.

7 I ustavši otide doma.

8 A ljudi videći čudiše se, i hvališe Boga, koji je dao vlast takvu ljudima.

9 I odlazeći Isus odande vide čoveka gde sedi na carini, po imenu Mateja, i reče mu: Hajde za mnom. I ustavši otide za Njim.

10 I kad jedjaše u kući, gle, mnogi carinici i grešnici dodjoše i jedjahu s Isusom i s učenicima Njegovim.

11 I videvši to fariseji govorahu učenicima Njegovim: Zašto s carinicima i grešnicima učitelj vaš jede i pije?

12 A Isus čuvši to reče im: Ne trebaju zdravi lekara nego bolesni.

13 Nego idite i naučite se šta znači: Milosti hoću, a ne priloga. Jer ja nisam došao da zovem pravednike no grešnike na pokajanje.

- 14** Tada pristupiše k Njemu učenici Jovanovi govoreći: Zašto mi i fariseji postimo mnogo, a učenici tvoji ne poste?
- 15** A Isus reče im: Eda li mogu svatovi plakati dok je s njima ženik? Nego će doći vreme kad će se oteti od njih ženik, i onda će postiti.
- 16** Jer niko ne meće novu zakrpu na staru haljinu; jer će se zakrpa odadreti od haljine, i gora će rupa biti.
- 17** Niti se lije vino novo u mehove stare; inače mehovi prodru se i vino se prolije, i mehovi propadnu. Nego se lije vino novo u mehove nove, i oboje se sačuva.
- 18** Dok On tako govoraše njima, gle, knez nekakav dodje i klanjaše Mu se govoreći: Kći moja sad umre; nego dodji i metni na nju ruku svoju, i oživeće.
- 19** I ustavši Isus za njim podje i učenici Njegovi.
- 20** I gle, žena koja je dvanaest godina bolovala od tečenja krvi pristupi sastrag i dohvati Mu se skuta od haljine Njegove.
- 21** Jer govoraše u sebi: Samo ako se dotaknem haljine Njegove, ozdraviću.
- 22** A Isus obazrevši se i videvši je reče: Ne boj se, kćeri; vera tvoja pomogla ti je. I ozdravi žena od tog časa.
- 23** I došavši Isus u dom knežev i videvši svirače i ljude zabunjene
- 24** Reče im: Odstupite, jer devojka nije umrla, nego spava. I podsmevahu Mu se.
- 25** A kad istera ljude, udje, i uhvati je za ruku, i usta devojka.
- 26** I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.
- 27** A kad je Isus odlazio odande, za Njim idjahu dva slepca vičući i govoreći: Pomiluj nas, sine Davidov!
- 28** A kad dodje u kuću, pristupiše k Njemu slepci, i reče im Isus: Verujete li da mogu to učiniti? A oni Mu rekoše: Da Gospode.
- 29** Tada dohvati se očiju njihovih govoreći: Po veri vašoj neka vam bude.
- 30** I otvoriše im se oči. I zapreti im Isus govoreći: Gledajte da niko ne dozna.
- 31** A oni izišavši razglasiše Ga po svoj zemlji onoj.
- 32** Kad oni pak izidjoše, gle, dovedoše k Njemu čoveka nemog i besnog.
- 33** I pošto izгна djavola, progovori nemi. I divljaše se narod govoreći: Nikada se toga nije videlo u Izrailju.
- 34** A fariseji govorahu: Pomoću kneza djavolskog izgoni djavole.
- 35** I prohodjaše Isus po svim gradovima i selima učeći po zbornicama njihovim i propovedajući jevandjelje o carstvu, i isceljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima.
- 36** A gledajući ljude sažali Mu se, jer behu smeteni i rasejani kao ovce bez pastira.
- 37** Tada reče učenicima svojim: Žetve je mnogo, a poslenika malo.
- 38** Molite se, dakle, Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

ПОГЛАВЉЕ 10

1 dozvavši svojih dvanaest učenika dade im vlast nad duhovima nečistim da ih izgone, i da isceljuju od svake bolesti i svake nemoći.

2 A dvanaest apostola imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zevedejev, i Jovan brat njegov;

3 Filip i Vartolomije; Toma, i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Levije prozvani Tadija;

4 Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji Ga i predade.

- ⁵ Ovih dvanaest posla Isus i zapovedi im govoreći: Na put neznabožaca ne idite, i u grad samarjanski ne ulazite.
- ⁶ Nego idite k izgubljenim ovcima doma Izrailjevog.
- ⁷ A hodeći propovedajte i kazujte da se približilo carstvo nebesko.
- ⁸ Bolesne isceljujte, gubave čistite, mrtve dižite, đavole izgonite; za badava ste dobili, za badava i dajite.
- ⁹ Ne nosite zlata ni srebra ni bronze u pojasima svojim,
- ¹⁰ Ni torbe na put, ni dve haljine ni obuće ni štapa; jer je poslenik dostojan svog jela.
- ¹¹ A kad u koji grad ili selo udjete, ispitajte ko je u njemu dostojan, i onde ostanite dok ne izidjete.
- ¹² A ulazeći u kuću nazovite joj: Mir kući ovoj.
- ¹³ I ako bude kuća dostojna, doći će mir vaš na nju; a ako li ne bude dostojna, mir će se vaš k vama vratiti.
- ¹⁴ A ako vas ko ne primi niti posluša reči vaše, izlazeći iz kuće ili iz grada onog, otresite prah s nogu svojih.
- ¹⁵ Zaista vam kažem: lakše će biti zemlji sedomskoj i gomorskoj u dan strašnog suda nego li gradu onom.
- ¹⁶ Eto, ja vas šaljem kao ovce medju vukove: budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.
- ¹⁷ A čuvajte se od ljudi; jer će vas oni predati sudovima, i po zbornicama svojim biće vas.
- ¹⁸ I pred vlastelje i careve vodiće vas mene radi za svedočanstvo njima i neznabošcima.
- ¹⁹ A kad vas predadu, ne brinite se kako ćete ili šta ćete govoriti; jer će vam se u onaj čas dati šta ćete kazati.
- ²⁰ Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašeg govoriće iz vas.
- ²¹ A predaće brat brata na smrt i otac sina; i ustaće deca na roditelje i pobiće ih.
- ²² I svi će mrzeti na vas imena mog radi; ali koji pretrpi do kraja blago njemu.
- ²³ A kad vas poteraju u jednom gradu, bežite u drugi. Jer vam kažem zaista: nećete obići gradova Izrailjevih dok dodje Sin čovečiji.
- ²⁴ Nema učenika nad učiteljem svojim ni sluge nad gospodarom svojim.
- ²⁵ Dosta je učeniku da bude kao učitelj njegov i služi kao gospodar njegov. Kad su domaćina nazvali Veelzevulom, a kamo li domaće njegove?
- ²⁶ Ne bojte ih se dakle; jer nema ništa sakriveno što se neće otkriti, ni tajno što se neće doznati.
- ²⁷ Šta vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i šta vam se šapće na uši, propovedajte s krovova.
- ²⁸ I ne bojte se onih koji ubijaju telo, a dušu ne mogu ubiti; nego se bojte Onog koji može i dušu i telo pogubiti u paklu.
- ²⁹ Ne prodaju li se dva vrapca za jedan dinar? Pa ni jedan od njih ne može pasti na zemlju bez oca vašeg.
- ³⁰ A vama je i kosa na glavi sva izbrojana.
- ³¹ Ne bojte se, dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.
- ³² A koji god prizna mene pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima.
- ³³ A ko se odrekne mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima.

- ³⁴ Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nisam došao da donesem mir nego mač.
- ³⁵ Jer sam došao da rastavim čoveka od oca njegovog i kćer od matere njene i snahu od svekrve njene:
- ³⁶ I neprijatelji čoveku postaće domašnji njegovi.
- ³⁷ Koji ljubi oca ili mater većma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego mene, nije mene dostojan.
- ³⁸ I koji ne uzme krst svoj i ne podje za mnom, nije mene dostojan.
- ³⁹ Koji čuva dušu svoju, izgubiće je; a koji izgubi dušu svoju mene radi, naći će je.
- ⁴⁰ Koji vas prima, mene prima; a koji mene prima, prima Onog koji me je poslao.
- ⁴¹ Koji prima proroka u ime proročko, platu proročku primiće; a koji prima pravednika u ime pravedničko, platu pravedničku primiće.
- ⁴² I ako ko napoji jednog od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaista vam kažem, neće mu plata propasti.

ПОГЛАВЉЕ 11

- I** kad svrši Isus zapovesti dvanaestorici učenika svojih, otide odande dalje da uči i da propoveda po gradovima njihovim.
- ² A Jovan čuvši u tamnici dela Hristova posla dvojicu učenika svojih,
- ³ I reče Mu: Jesi li ti Onaj što će doći, ili drugog da čekamo?
- ⁴ A Isus odgovarajući reče im: Idite i kažite Jovanu šta čujete i vidite:
- ⁵ Slepí progledaju i hromi hode, gubavi čiste se i gluvi čuju, mrtvi ustaju i siromašnima propoveda se jevandjelje.
- ⁶ I blago onome koji se ne sablazni o mene.
- ⁷ A kad ovi otidoše, poče Isus ljudima govoriti o Jovanu: Šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vetar?
- ⁸ Ili šta ste izišli da vidite? Čoveka u meke haljine obučena? Eto, koji meke haljine nose po carskim su dvorovima.
- ⁹ Ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proroka.
- ¹⁰ Jer je ovo onaj za koga je pisano: Eto, ja šaljem andjela svog pred licem Tvojim, koji će pripremiti put Tvoj pred Tobom.
- ¹¹ Zaista vam kažem: Ni jedan između rođenih od žena nije izišao veći od Jovana Krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskom veći je od njega.
- ¹² A od vremena Jovana Krstitelja do sad carstvo nebesko na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga.
- ¹³ Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana.
- ¹⁴ I ako hoćete verovati, on je Ilija što će doći.
- ¹⁵ Koji ima uši da čuje neka čuje.
- ¹⁶ Ali kakav ću kazati da je ovaj rod? On je kao deca koja sede po ulicama i viču svojim drugovima,
- ¹⁷ I govore: Svirasmo vam, i ne igraste; žalismo vam se, i ne jaukaste.
- ¹⁸ Jer Jovan dodje, koji ni jede ni pije, a oni kažu: Djava je u njemu.
- ¹⁹ Dodje Sin čovečiji, koji i jede i pije, a oni kažu: Gle čoveka izjelice i pijanice, druga carinicima i grešnicima. I opravdaše premudrost deca njena.

- ²⁰ Tada poče Isus vikati na gradove u kojima su se dogodila najveća čudesa Njegova, pa se nisu pokajali:
- ²¹ Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila čudesa koja su bila u vama, davno bi se u vreći i pepelu pokajali.
- ²² Ali vam kažem: Tiru i Sidonu lakše će biti u dan strašnog suda nego vama.
- ²³ I ti Kapernaume! Koji si se do nebesa podigao do pakla ćeš propasti: jer da su u Sodomu bila čudesa što su u tebi bila, ostao bi do današnjeg dana.
- ²⁴ Ali vam kažem da će zemlji sodomskoj lakše biti u dan strašnog suda nego tebi.
- ²⁵ U to vreme odgovori Isus, i reče: Hvalim Te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih a kazao si prostima.
- ²⁶ Da, Oče, jer je tako bila volja Tvoja.
- ²⁷ Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna Sina do Otac; niti Oca ko zna do Sin i ako kome Sin hoće kazati.
- ²⁸ Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti.
- ²⁹ Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim.
- ³⁰ Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

ПОГЛАВЉЕ 12

U to vreme idjaše Isus u subotu kroz useve: a učenici Njegovi ogladneše, i počеше trgati klasje, i jesti.

- ² A fariseji videvši to rekoše Mu: Gle, učenici tvoji čine šta ne valja činiti u subotu.
- ³ A On reče im: Niste li čitali šta učini David kad ogladne, on i koji behu s njim?
- ⁴ Kako udje u kuću Božju, i hlebove postavljene pojede, kojih nije valjalo jesti njemu ni onima što su bili s njim, nego samim sveštenicima.
- ⁵ Ili niste čitali u zakonu kako u subotu sveštenici u crkvi subotu pogane, pa nisu krivi?
- ⁶ A ja vam kažem da je ovde onaj koji je veći od crkve.
- ⁷ Kad biste pak znali šta je to: Milosti hoću a ne priloga, nikad ne biste osudjivali prave;
- ⁸ Jer je Gospodar i od subote Sin čovečiji.
- ⁹ I otišavši odande dodje u zbornicu njihovu.
- ¹⁰ I gle, čovek beše tu s rukom suvom; i zapitaše Ga govoreći: Valja li u subotu lečiti? Da bi Ga okrivili.
- ¹¹ A On reče im: Koji je medju vama čovek koji ima ovcu jednu pa ako ona u subotu upadne u jamu neće je uzeti i izvaditi?
- ¹² A koliko je čovek pretežniji od ovce? Dakle valja u subotu dobro činiti.
- ¹³ Tada reče čoveku: Pruži ruku svoju. I pruži. I postade zdrava kao i druga.
- ¹⁴ A fariseji izišavši načiniše veće o Njemu kako bi Ga pogubili. No Isus doznavši to ukloni se odande.
- ¹⁵ I za Njim idoše ljudi mnogi, i isceli ih sve.
- ¹⁶ I zapreti im da Ga ne razglašuju:
- ¹⁷ Da se zbude šta je kazao Isaija prorok govoreći:
- ¹⁸ Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuću duh svoj na Njega, i sud neznabošcima javiće.
- ¹⁹ Neće se svadjati ni vikati, niti će čuti ko po rasputicama glas Njegov.

- 20 Trsku stučenu neće prelomiti i sveštilo zapaljeno neće ugaziti dok pravda ne održi pobjedu.
- 21 I u ime Njegovo uzdaće se narodi.
- 22 Tada dovedoše k Njemu besnoga koji beše nem i slep; i isceli ga da nemi i slepi stade govoriti i gledati.
- 23 I divljahu se svi ljudi govoreći: Nije li ovo Hristos, sin Davidov?
- 24 A fariseji čuvši to rekoše: Ovaj drugačije ne izgoni đavola do pomoću Veelzevula kneza đavolskog.
- 25 A Isus znajući misli njihove reče im: Svako carstvo koje se razdeli samo po sebi, opusteće; i svaki grad ili dom koji se razdeli sam po sebi, propašće.
- 26 I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdelio se; kako će dakle ostati carstvo njegovo?
- 27 I ako ja pomoću Veelzevula izgonim đavole, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Zato će vam oni biti sudije.
- 28 A ako li ja Duhom Božijim izgonim đavole, dakle je došlo k vama carstvo nebesko.
- 29 Ili kako može ko ući u kuću jakoga i pokućstvo njegovo oteti, ako najpre ne sveže jakoga? I onda će kuću njegovu opliniti.
- 30 Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa.
- 31 Zato vam kažem: svaki greh i hula oprostićće se ljudima; a na Duha Svetog hula neće se oprostiti ljudima.
- 32 I ako ko reče reč na Sina čovečijeg, oprostićće mu se; a koji reče reč na Duha Svetog, neće mu se oprostiti ni na ovom svetu ni na onom.
- 33 Ili usadite drvo dobro, i rod njegov biće dobar; ili usadite drvo zlo, i rod njegov zao biće; jer se po rodu drvo poznaje.
- 34 Porodi aspidini! Kako možete dobro govoriti, kad ste zli? Jer usta govore od suviška srca.
- 35 Dobar čovek iz dobre kleti iznosi dobro; a zao čovek iz zle kleti iznosi zlo.
- 36 A ja vam kažem da će za svaku praznu reč koju kažu ljudi dati odgovor u dan strašnog suda.
- 37 Jer ćeš se svojim rečima opravdati, i svojim ćeš se rečima osuditi.
- 38 Tada odgovoriše neki od književnika i fariseja govoreći: Učitelju! Mi bi radi od tebe znak videti.
- 39 A On odgovarajući reče im: Rod zli i preljubotvorni traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.
- 40 Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noći: tako će biti i Sin čovečiji u srcu zemlje tri dana i tri noći.
- 41 Ninevljani izići će na sud s rodom ovim, i osudiće ga; jer se pokajaše Joninim poučenjem: a gle, ovde je veći od Jone.
- 42 Carica južna izići će na sud s rodom ovim, i osudiće ga; jer ona dodje s kraja zemlje da sluša premudrost Solomunovu: a gle, ovde je veći od Solomuna.
- 43 A kad nečisti duh izidje iz čoveka, ide kroz bezvodna mesta tražeći pokoja, i ne nadje ga.
- 44 Onda reče: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao; i došavši nadje prazan, pometen i ukrašen.
- 45 Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši žive onde; i bude potonje gore čoveku onom od prvog. Tako će biti i ovome rodu zlome.

- ⁴⁶ Dok On još govoraše s ljudima, gle, mati Njegova i braća Njegova stajahu napolju i čekahu da govore s Njime.
- ⁴⁷ I neko Mu reče: Evo mati Tvoja i braća Tvoja stoje na polju, radi su da govore s Tobom.
- ⁴⁸ A On odgovori i reče onome što Mu kaza: Ko je mati moja, i ko su braća moja?
- ⁴⁹ I pruživši ruku svoju na učenike svoje reče: Eto mati moja i braća moja. Jer ko izvršuje volju Oca mog koji je na nebesima, onaj je brat moj i sestra i mati.
- ⁵⁰

ПОГЛАВЉЕ 13

- I** onaj dan izišavši Isus iz kuće sedjaše kraj mora.
- ² I sabraše se oko Njega ljudi mnogi, tako da mora ući u ladju i sesti; a narod sav stajaše po bregu.
- ³ I On im kaziva mnogo u pričama govoreći: Gle, izidje sejač da seje.
- ⁴ I kad sejaše, jedna zrna padoše kraj puta, i dodjoše ptice i pozobaše ih;
- ⁵ A druga padoše na kamenita mesta, gde ne beše mnogo zemlje, i odmah iznikoše; jer ne beše u dubinu zemlje.
- ⁶ I kad obasja sunce, povenuše, i budući da nemahu žila, posahnuše.
- ⁷ A druga padoše u trnje, i naraste trnje, i podavi ih.
- ⁸ A druga padoše na zemlju dobru, i donošahu rod, jedno po sto, a jedno po šezdeset, a jedno po trideset.
- ⁹ Ko ima uši da čuje neka čuje.
- ¹⁰ I pristupivši učenici rekoše Mu: Zašto im govoriš u pričama?
- ¹¹ A On odgovarajući reče im: Vama je dano da znate tajne carstva nebeskog, a njima nije dano.
- ¹² Jer ko ima, daće mu se, i preteći će mu; a koji nema, uzeće mu se i ono što ima.
- ¹³ Zato im govorim u pričama, jer gledajući ne vide, i čujući ne čuju niti razumeju.
- ¹⁴ I zbiva se na njima proroštvo Isajijino, koje govori: Ušima ćete čuti, i nećete razumeti; i očima ćete gledati, i nećete videti.
- ¹⁵ Jer je odrvenilo srce ovih ljudi, i ušima teško čuju, i oči su svoje zatvorili da kako ne vide očima, i ušima ne čuju, i srcem ne razumeju, i ne obrate se da ih iscelim.
- ¹⁶ A blago vašim očima što vide, i ušima vašim što čuju.
- ¹⁷ Jer vam kažem zaista da su mnogi proroci i pravednici želeli videti šta vi vidite, i ne videše; i čuti šta vi čujete, i ne čuše.
- ¹⁸ Vi pak čujte priču o sejaču:
- ¹⁹ Svakome koji sluša reč o carstvu i ne razume, dolazi nečastivi i krađe posejano u srcu njegovom: to je oko puta posejano.
- ²⁰ A na kamenu posejano to je koji sluša reč i odmah s radosti primi je,
- ²¹ Ali nema korena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga poteraju reči radi, odmah udari natrag.
- ²² A posejano u trnju to je koji sluša reč, no briga ovog sveta i prevara bogatstva zaguše reč, i bez roda ostane.
- ²³ A posejano na dobroj zemlji to je koji sluša reč i razume, koji dakle i rod radja, i donosi jedan po sto, a jedan po šezdeset, a jedan po trideset.
- ²⁴ Drugu priču kaza im govoreći: Carstvo je nebesko kao čovek koji poseja dobro seme u

polju svom,

25 A kad ljudi pospaše, dodje njegov neprijatelj i poseja kukolj po pšenici, pa otide.

26 A kad niče usev i rod donese, onda se pokaza kukolj.

27 Tada dodjoše slugе domaćinove i rekoše mu: Gospodaru! Nisi li ti dobro seme sejao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj?

28 A on reče im: Neprijatelj čovek to učini. A slugе rekoše mu: Hoćeš li dakle da idemo da ga počupamo?

29 A on reče: Ne; da ne bi čupajući kukolj počupali zajedno s njime pšenicu.

30 Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve; i u vreme žetve reći ću žeteocima: Saberite najpre kukolj, i svežite ga u snoplje da ga sažežem; a pšenicu svezite u žitnicu moju.

31 Drugu priču kaza im govoreći: Carstvo je nebesko kao zrno gorušičino koje uzme čovek i poseje na njivi svojoj,

32 Koje je istina najmanje od sviju semena, ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i bude drvo da ptice nebeske dolaze, i sedaju na njegovim granama.

33 Drugu priču kaza im: Carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme žena i metne u tri kopanje brašna dok sve ne uskisne.

34 Sve ovo u pričama govori Isus ljudima, i bez priče ništa ne govoraše im:

35 Da se zbude šta je kazao prorok govoreći: Otvoriću u pričama usta svoja, kazaću sakriveno od postanja sveta.

36 Tada ostavi Isus ljude, i dodje u kuću. I pristupiše k Njemu učenici Njegovi govoreći: Kaži nam priču o kukolju na njivi.

37 A On odgovarajući reče im: Koji seje dobro seme ono je Sin čovečiji;

38 A njiva je svet; a dobro seme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla;

39 A neprijatelj koji ga je posejao jeste djavo; a žetva je posledak ovog veka; a žeteoci su anđeli.

40 Kao što se dakle kukolj sabira, i ognjem sažiže, tako će biti na kraju ovog veka.

41 Poslaće Sin čovečiji anđele svoje, i sabraće iz carstva Njegovog sve sablazni i koji čine bezakonje.

42 I baciće ih u peć ognjenu: onde će biti plač i škrgut zuba.

43 Tada će se pravednici zasjati kao sunce u carstvu Oca svog. Ko ima uši da čuje neka čuje.

44 Još je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši čovek sakri i od radosti zato otide i sve što ima prodade i kupi polje ono.

45 Još je carstvo nebesko kao čovek trgovac koji traži dobar biser,

46 Pa kad nadje jedno mnogoceno zrno bisera, otide i prodade sve što imaše i kupi ga.

47 Još je carstvo nebesko kao mreža koja se baci u more i zagrabi od svake ruke ribe;

48 Koja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sedavši, izbraše dobre u sudove, a zle baciše napolje.

49 Tako će biti na poletku veka: izići će anđeli i odlučiće zle od pravednih.

50 I baciće ih u peć ognjenu: onde će biti plač i škrgut zuba.

51 Reče im Isus: Razumeste li ovo? Rekoše Mu: Da, Gospode.

52 A On im reče: Zato je svaki književnik koji se naučio carstvu nebeskom kao domaćin koji iznosi iz kleti svoje novo i staro.

53 I kad svrši Isus priče ove, otide odande.

- ⁵⁴ I došavši na postojbinu svoju, učaše ih po zbornicama njihovim tako da Mu se divljahu, i govorahu: Otkud ovome premudrost ova i moći?
- ⁵⁵ Nije li ovo drvodeljin sin? Ne zove li se mati njegova Marija, i braća njegova Jakov, i Josija, i Simon, i Juda?
- ⁵⁶ I sestre njegove nisu li sve kod nas? Otkud njemu ovo sve?
- ⁵⁷ I sablažnjavahu se o Njega. A Isus reče im: Nema proroka bez časti osim na postojbini svojoj i u domu svom.
- ⁵⁸ I ne stvori onde čudesa mnogih za neverstvo njihovo.

ПОГЛАВЉЕ 14

- U** to vreme dodje glas do Iroda četvorovlasnika o Isusu;
- ² I reče slugama svojim: To je Jovan krstitelj; on ustade iz mrtvih, i zato čini čudesa.
- ³ Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svog.
- ⁴ Jer mu govoraše Jovan: Ne možeš ti nje imati.
- ⁵ I htjede da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proroka.
- ⁶ A kad beše dan rođenja Irodovog, igra kći Irodijadina pred njima i ugodi Irodu.
- ⁷ Zato i s kletvom obeća joj dati šta god zaište.
- ⁸ A ona naučena od matere svoje: Daj mi, reče, ovde na krugu glavu Jovana krstitelja.
- ⁹ I zabrinu se car; ali kletve radi i onih koji se gošćahu s njim, zapovedi joj dati.
- ¹⁰ I posla te posekoše Jovana u tamnici.
- ¹¹ I donesoše glavu njegovu na krugu, i dadoše devojci, i odnese je materi svojoj.
- ¹² I došavši učenici njegovi, uzeše telo njegovo i ukopaše ga; i dodjoše Isusu te javiše.
- ¹³ I čuvši Isus, otide odande u ladji u pusto mesto nasamo. A kad to čuše ljudi, idoše za Njim pešice iz gradova.
- ¹⁴ I izašavši Isus vide mnogi narod, i sažali mu se za njih, i isceli bolesnike njihove.
- ¹⁵ A pred večer pristupiše k Njemu učenici Njegovi govoreći: Ovde je pusto mesto, a dockan je več; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane.
- ¹⁶ A Isus reče im: Ne treba da idu; podajte im vi neka jedu.
- ¹⁷ A oni rekoše Mu: Nemamo ovde do samo pet hlebova i dve ribe.
- ¹⁸ A On reče: Donesite mi ih ovamo.
- ¹⁹ I zapovedi narodu da posedaju po travi; pa uze onih pet hlebova i dve ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi, i prelomivši dade učenicima svojim, a učenici narodu.
- ²⁰ I jedoše svi, i nasitiše se, i nakupiše komada što preteče dvanaest kotarica punih.
- ²¹ A onih što su jeli beše ljudi oko pet hiljada, osim žena i dece.
- ²² I odmah natera Isus učenike svoje da udju u ladju i napred da idu na one strane dok On otpusti narod.
- ²³ I odstupivši narod pope se na goru sam da se moli Bogu. I uveče beše onde sam.
- ²⁴ A ladja beše nasred mora u nevolji od valova, jer beše protivan vetar.
- ²⁵ A u četvrtu stražu noći otide k njima Isus idući po moru.
- ²⁶ I videvši Ga učenici po moru gde ide, poplašiše se govoreći: To je utvara; i od straha povikaše.
- ²⁷ A Isus odmah reče im govoreći: Ne bojte se; ja sam, ne plašite se.
- ²⁸ A Petar odgovarajući reče: Gospode! Ako si Ti, reci mi da dodjem k Tebi po vodi.

- ²⁹ A On reče: Hodi. I izišavši iz ladje Petar idjaše po vodi da dodje k Isusu.
- ³⁰ No videći vetar veliki uplaši se, i počevši se topiti, povika govoreći: Gospode, pomagaj!
- ³¹ I odmah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i reče mu: Maloverni! Zašto se posumnja?
- ³² I kad udjoše u ladju, presta vetar.
- ³³ A koji behu u ladji pristupiše i pokloniše Mu se govoreći: Vaistinu Ti si Sin Božji.
- ³⁴ I prešavši dodjoše u zemlju genisaretsku.
- ³⁵ I poznavši Ga ljudi iz onog mesta, poslaše po svoj onoj okolini, i donesoše k Njemu sve bolesnike.
- ³⁶ I moljahu Ga da se samo dotaknu skuta od Njegove haljine; i koji se dotakoše ozdraviše.

ПОГЛАВЉЕ 15

Tada pristupiše k Isusu književnici i fariseji od Jerusalima govoreći:

- ² Zašto učenici tvoji prestupaju običaje starih? Jer ne umivaju ruke svoje kad hleb jedu.
- ³ A On odgovarajući reče im: Zašto i vi prestupate zapovest Božju za običaje svoje?
- ⁴ Jer Bog zapoveda govoreći: Poštuj oca i mater; i koji opsuje oca ili mater smrću da umre.
- ⁵ A vi kažete: Ako koji reče ocu ili materi: Prilog je čim bi ti ja mogao pomoći;
- ⁶ Može i da ne poštuje oca svog ili matere. I ukidoste zapovest Božju za običaje svoje.
- ⁷ Licemeri! Dobro je za vas prorokovao Isaija govoreći:
- ⁸ Ovi ljudi približavaju se k meni ustima svojim, i usnama poštuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene.
- ⁹ No zaludu me poštuju učeći naukama i zapovestima ljudskim.
- ¹⁰ I dozvavši ljude, reče im: Slušajte i razumite.
- ¹¹ Ne pogani čoveka šta ulazi u usta; nego šta izlazi iz usta ono pogani čoveka.
- ¹² Tada pristupiše učenici Njegovi i rekoše Mu: Znaš li da fariseji čuvši tu reč sablazniše se?
- ¹³ A On odgovarajući reče: Svako drvo koje nije usadio Otac moj nebeski, iskoreniće se.
- ¹⁴ Ostavite ih: oni su slepe vodje slepcima; a slepac slepca ako vodi, oba će u jamu pasti.
- ¹⁵ A Petar odgovarajući reče Mu: Kaži nam priču ovu.
- ¹⁶ A Isus reče: Eda li ste i vi još nerazumni?
- ¹⁷ Zar još ne znate da sve što ulazi u usta u trbuh ide, i izbacuje se napolje?
- ¹⁸ A šta izlazi iz usta iz srca izlazi, i ono pogani čoveka.
- ¹⁹ Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, kradje, lažna svedočanstva, hule na Boga.
- ²⁰ I ovo je što pogani čoveka, a neumivenim rukama jesti ne pogani čoveka.
- ²¹ I izišavši odande Isus otide u krajeve tirske i sidonske.
- ²² I gle, žena Hananejka izadje iz onih krajeva, i povika k Njemu govoreći: Pomiluj me Gospode sine Davidov! Moju kćer vrlo muči djavo.
- ²³ A On joj ne odgovori ni reči. I pristupivši učenici Njegovi moljahu Ga govoreći: Otpusti je, kako više za nama.
- ²⁴ A On odgovarajući reče: Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcima doma Izrailjevog.
- ²⁵ A ona pristupivši pokloni Mu se govoreći: Gospode pomози mi!

- ²⁶ A On odgovarajući reče: Nije dobro uzeti od dece hleb i baciti psima.
- ²⁷ A ona reče: Da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovih gospodara.
- ²⁸ Tada odgovori Isus, i reče joj: O ženo! Velika je vera tvoja; neka ti bude kako hoćeš. I ozdravi kći njena od onog časa.
- ²⁹ I otišavši Isus odande, dodje k moru galilejskom, i popevši se na goru, sede onde.
- ³⁰ I pristupiše k Njemu ljudi mnogi koji imahu sa sobom hromih, slepih, nemih, uzetih i drugih mnogih, i položiše ih k nogama Isusovim, i isceli ih,
- ³¹ Tako da se narod divljaše, videći neme gde govore, uzete zdrave, hrome gde idu, i slepe gde gledaju; i hvališe Boga Izrailjevog.
- ³² A Isus dozvavši učenike svoje reče: Žao mi je ovog naroda, jer već tri dana stoje kod mene i nemaju šta jesti; a nisam ih rad otpustiti gladne da ne oslabe na putu.
- ³³ I rekoše Mu učenici Njegovi: Otkuda nam u pustinji toliki hleb da se nasiti toliki narod?
- ³⁴ I reče im Isus: Koliko hlebova imate? A oni rekoše: Sedam, i malo ribice.
- ³⁵ I zapovedi narodu da posedaju po zemlji.
- ³⁶ I uzevši onih sedam hlebova i ribe, i davši hvalu, prelomi, i dade učenicima svojim, a učenici narodu.
- ³⁷ I jedoše svi, i nasitiše se; i nakupiše komada što preteče sedam kotarica punih.
- ³⁸ A onih što su jeli beše četiri hiljade ljudi, osim žena i dece.
- ³⁹ I otpustivši narod udje u ladju, i dodje u okoline magdalske.

ПОГЛАВЉЕ 16

- ¹ I pristupiše k Njemu fariseji i sadukeji, i kušajući Ga iskahu da im pokaže znak s neba.
- ² A On odgovarajući reče im: Uveče govorite: Biće vedro; jer je nebo crveno.
- ³ I ujutru: Danas će biti vetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemeri! Lice nebesko umete poznavati, a znake vremena ne možete poznati?
- ⁴ Rod zli i kurvarski traži znak, i znak neće mu se dati osim znaka Jone proroka. I ostavivši ih otide.
- ⁵ I polazeći učenici Njegovi na one strane zaboraviše uzeti hleba.
- ⁶ A Isus reče im: Čuvajte se kvasca farisejskog i sadukejskog.
- ⁷ A oni mišljahu u sebi govoreći: To je što nismo hleba uzeli.
- ⁸ A Isus razumevši reče im: Šta mislite u sebi, maloverni, što hleba niste uzeli?
- ⁹ Zar još ne razumete niti pamтите pet hlebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste?
- ¹⁰ Ni sedam hlebova na četiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste?
- ¹¹ Kako ne razumete da vam ne rekoh za hlebove da se čuvate kvasca farisejskog i sadukejskog?
- ¹² Tada razumeše da ne reče kvasca hlebnog da se čuvaju, nego nauke farisejske i sadukejske.
- ¹³ A kad dodje Isus u okoline Ćesarije Filipove, pitaše učenike svoje govoreći: Ko govore ljudi da je Sin čovečiji?
- ¹⁴ A oni rekoše: Jedni govore da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.
- ¹⁵ Reče im Isus: A vi šta mislite ko sam ja?
- ¹⁶ A Simon Petar odgovori i reče: Ti si Hristos, Sin Boga Živoga.

- 17** I odgovarajući Isus reče mu: Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer telo i krv nisu to tebi javili, nego Otac moj koji je na nebesima.
- 18** A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovom kamenu sazidaću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati.
- 19** I daću ti ključeve od carstva nebeskog: i šta svežeš na zemlji biće svezano na nebesima, i šta razrešiš na zemlji biće razrešeno na nebesima.
- 20** Tada zapreti Isus učenicima svojim da nikom ne kazuju da je On Hristos.
- 21** Otada poče Isus kazivati učenicima svojim da Njemu valja ići u Jerusalem, i mnogo postradati od starešina i od glavara sveštениčkih i književnika, i da će Ga ubiti, i treći dan da će ustati.
- 22** I uzevši Ga Petar poče Ga odvrćati govoreći: Bože sačuvaj! Neće to biti od tebe.
- 23** A On obrnuvši se reče Petru: Idi od mene sotonu; ti si mi sablazan; jer ne misliš šta je Božje nego ljudsko.
- 24** Tada Isus reče učenicima svojim: Ako ko hoće za mnom ići, neka se odrekne sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom.
- 25** Jer ko hoće svoju dušu da sačuva, izgubiće je; a ako ko izgubi dušu svoju mene radi, naći će je.
- 26** Jer kakva je korist čoveku ako sav svet dobije a duši svojoj naudi? Ili kakav će otkup dati čovek za svoju dušu?
- 27** Jer će doći Sin čovečiji u slavi Oca svog s anđelima svojim, i tada će se vratiti svakome po delima njegovim.
- 28** Zaista vam kažem: imaju neki medju ovima što stoje ovde koji neće okusiti smrt dok ne vide Sina čovečijeg gde ide u carstvu svom.

ПОГЛАВЉЕ 17

- 1** posle šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegovog, i izvede ih na goru visoku same.
- 2** I preobrazi se pred njima, i zasja se lice Njegovo kao sunce a haljine Njegove postadoše bele kao svetlost.
- 3** I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s Njim govorahu.
- 4** A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode! Dobro nam je ovde biti; ako hoćeš da načinimo ovde tri senice: Tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji.
- 5** Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; Njega poslušajte.
- 6** I čuvši učenici padoše ničice, i uplašiše se vrlo.
- 7** I pristupivši Isus dohvati ih se, i reče: Ustanite, i ne bojte se.
- 8** A oni podignuvši oči svoje nikoga ne videše do Isusa samog.
- 9** I silazeći s gore zapovedi im Isus govoreći: Nikom ne kazujte šta ste videli dok Sin čovečiji iz mrtvih ne ustane.
- 10** I zapitaše Ga učenici Njegovi govoreći: Zašto dakle književnici kažu da Ilija najpre treba da dodje?
- 11** A Isus odgovarajući reče im: Ilija će doći najpre i urediti sve.
- 12** Ali vam kažem da je Ilija već došao, i ne poznaše ga; nego učiniše s njime šta hteše: tako i Sin čovečiji treba da postrada od njih.

- 13** Tada razumeše učenici da im govori za Jovana krstitelja.
- 14** I kad dodjoše k narodu, pristupi k Njemu čovek klanjajući Mu se,
- 15** I govoreći: Gospode! Pomiluj sina mog; jer o meni besni i muči se vrlo; jer mnogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu.
- 16** I dovedoh ga učenicima Tvojim, i ne mogoše ga isceliti.
- 17** A Isus odgovarajući reče: O rode neverni i pokvareni! Dokle ću biti s vama? Dokle ću vas trpeti? Dovedite mi ga amo.
- 18** I zapreti mu Isus; i djavo izidje iz njega, i ozdravi momče od onog časa.
- 19** Tada pristupiše učenici k Isusu i nasamo rekoše Mu: Zašto ga mi ne mogasmo izgnati?
- 20** A Isus reče im: Za neverstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako imate vere koliko zrno gorušičino, reći ćete gori ovoj: Predji odavde tamo, i preći će, i ništa neće vam biti nemoguće.
- 21** A ovaj se rod izgoni samo molitvom i postom.
- 22** A kad su hodili po Galileji, reče im Isus: Predaće se Sin čovečiji u ruke ljudske;
- 23** I ubiće Ga, i treći dan ustaće. I neveseli behu vrlo.
- 24** A kad dodjoše u Kapernaum, pristupiše k Petru oni što kupe didrahme, i rekoše: Zar vaš učitelj neće dati didrahme?
- 25** Petar reče: Hoće. I kad udje u kuću, preteče ga Isus govoreći: Šta misliš Simone? Carevi zemaljski od koga uzimaju poreze i harače, ili od svojih sinova ili od tudjih?
- 26** Reče Njemu Petar: Od tudjih. Reče mu Isus: Dakle ne plaćaju sinovi.
- 27** Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvo uhvatiš ribu, uzmi je; i kad joj otvoriš usta naći ćeš statir; uzmi ga te im podaj za me i za se.

ПОГЛАВЉЕ 18

- U** taj čas pristupiše k Isusu učenici govoreći: Ko je dakle najveći u carstvu nebeskom?
- 2** I dozva Isus dete, i postavi ga medju njih,
- 3** I reče im: Zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete kao deca, nećete ući u carstvo nebesko.
- 4** Koji se dakle ponizi kao dete ovo, onaj je najveći u carstvu nebeskom.
- 5** I koji primi takvo dete u ime moje, mene prima.
- 6** A koji sablazni jednog od ovih malih koji veruju mene, bolje bi mu bilo da se obesi kamen vodenični o vratu njegovom, i da potone u dubinu morsku.
- 7** Teško svetu od sablazni! Jer je potrebno da dodju sablazni; ali teško onom čoveku kroz koga dolazi sablazan.
- 8** Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odseci je i baci od sebe: bolje ti je ući u život hrom ili kljast, nego li s dve ruke i dve noge da te bace u oganj večni.
- 9** I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom u život ući, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.
- 10** Gledajte da ne prezrete jednog od malih ovih; jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice Oca mog nebeskog.
- 11** Jer Sin čovečiji dodje da iznadje i spase izgubljeno.
- 12** Šta vam se čini? Kad ima jedan čovek sto ovaca pa zadje jedna od njih, ne ostavi li on devedeset i devet u planini, i ide da traži onu što je zašla?
- 13** I ako se dogodi da je nadje, zaista vam kažem da se njoj više raduje nego onima

devedeset i devet što nisu zašle.

14 Tako nije volja Oca vašeg nebeskog da pogine jedan od ovih malih.

15 Ako li ti sagreši brat tvoj, idi i pokaraj ga medju sobom i njim samim; ako te posluša, dobio si brata svog.

16 Ako li te ne posluša, uzmi sa sobom još jednog ili dvojicu da sve reči ostanu na ustima dva ili tri svedoka.

17 Ako li njih ne posluša, kaži crkvi; a ako li ne posluša ni crkvu, da ti bude kao neznabožac i carinik.

18 Jer vam kažem zaista: šta god svežete na zemlji biće svezano na nebu, i šta god razrešite na zemlji biće razrešeno na nebu.

19 Još vam kažem zaista: ako se dva od vas slože na zemlji u čemu mu drago, zašto se uzmole, daće im Otac moj koji je na nebesima.

20 Jer gde su dva ili tri sabrani u ime moje onde sam ja medju njima.

21 Tada pristupi k Njemu Petar i reče: Gospode! Koliko puta ako mi sagreši brat moj da mu oprostim? Do sedam puta?

22 Reče njemu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset.

23 Zato je carstvo nebesko kao čovek car koji namisli da se proračuna sa svojim slugama.

24 I kad se poče računati, dovedoše mu jednog dužnika od deset hiljada talanata.

25 I budući da nemaše čim platiti, zapovedi gospodar njegov da ga prodađu, i ženu njegovu i decu, i sve što ima; i da mu se plati.

26 No sluga taj pade i klanjaše mu se govoreći: Gospodaru! Pričekaj me, i sve ću ti platiti.

27 A gospodaru se sažali za tim slugom, pusti ga i dug oprost mu.

28 A kad izidje sluga taj, nadje jednog od svojih drugara koji mu je dužan sto groša, i uhvativši ga davljaše ga govoreći: Daj mi šta si dužan.

29 Pade drugar njegov pred noge njegove i moljaše ga govoreći: Pričekaj me, i sve ću ti platiti.

30 A on ne hte, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga.

31 Videvši pak drugari njegovi taj događaj žao im bi vrlo, i otišavši kazaše gospodaru svom sav događaj.

32 Tada ga dozva gospodar njegov, i reče mu: Zli slugo! Sav dug ovaj oprostih tebi, jer si me molio.

33 Nije li trebalo da se i ti smiluješ na svog drugara, kao i ja na te što se smilovah?

34 I razgnevi se gospodar njegov, i predade ga mučiteljima dok ne plati sav dug svoj.

35 Tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako ne oprostite svaki bratu svom od srca svojih.

ПОГЛАВЉЕ 19

1 kad svrši Isus reči ove, otide iz Galileje, i dodje u okoline judejske preko Jordana.

2 I za Njim idoše ljudi mnogi i isceli ih onde.

3 I pristupiše k Njemu fariseji da Ga kušaju, i rekoše Mu: Može li čovek pustiti ženu svoju za svaku krivicu?

4 A On odgovarajući reče im: Niste li čitali da je Onaj koji je u početku stvorio čoveka muža i ženu stvorio ih?

5 I reče: Zato ostaviće čovek oca svog i mater, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje

jedno telo.

⁶ Tako nisu više dvoje, nego jedno telo; a šta je Bog sastavio čovek da ne rastavlja.

⁷ Rekoše Mu: Zašto dakle Mojsije zapoveda da se da knjiga raspusna, i da se pusti?

⁸ Reče im: Mojsije je vama dopustio po tvrdji vašeg srca puštati svoje žene; a iz početka nije bilo tako.

⁹ Nego ja vama kažem: Ako ko pusti svoju ženu, osim za kurvarstvo, i oženi se drugom, čini preljubu; i koji uzme puštenicu čini preljubu.

¹⁰ Rekoše Mu učenici Njegovi: Ako je tako čoveku sa ženom, nije se dobro ženiti.

¹¹ A On reče im: Ne mogu svi primiti te reči do oni kojima je dano.

¹² Jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima uškopljenika koje su ljudi uškopili; a ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili carstva radi nebeskog. Ko može primiti neka primi.

¹³ Tada privedoše k Njemu decu da metne ruke na njih, i da se pomoli Bogu; a učenici zabranjivahu im.

¹⁴ A Isus reče: Ostavite decu i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takvih carstvo nebesko.

¹⁵ I metnuvši na njih ruke otide odande.

¹⁶ I gle, neko pristupivši reče Mu: Učitelju blagi! Kakvo ću dobro da učinim da imam život večni?

¹⁷ A On reče mu: Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednog Boga. A ako želiš ući u život, drži zapovesti.

¹⁸ Reče Mu: Koje? A Isus reče: Da ne ubiješ; ne činiš preljube; ne ukradeš; ne svedočiš lažno;

¹⁹ Poštuj oca i mater; i ljubi bližnjeg svog kao samog sebe.

²⁰ Reče Mu mladić: Sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje; šta mi još treba?

²¹ Reče mu Isus: Ako hoćeš savršen da budeš, idi i prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaćeš blago na nebu; pa hajde za mnom.

²² A kad ču mladić reč, otide žalostan; jer beše vrlo bogat.

²³ A Isus reče učenicima svojim: Zaista vam kažem da je teško bogatome ući u carstvo nebesko.

²⁴ I još vam kažem: Lakše je kamili proći kroz iglene uši nego li bogatome ući u carstvo Božije.

²⁵ A kad to čuše učenici, divljahu se vrlo govoreći: Ko se dakle može spasiti?

²⁶ A Isus pogledavši na njih reče im: Ljudima je ovo nemoguće, a Bogu je sve moguće.

²⁷ Tada odgovori Petar i reče Mu: Eto mi smo ostavili sve i za Tobom idemo; šta će dakle biti nama?

²⁸ A Isus reče im: Zaista vam kažem da ćete vi koji idete za mnom, u drugom rodjenju, kad sede Sin čovečiji na prestolu slave svoje, sešćete i vi na dvanaest prestola i suditi nad dvanaest kolena Izrailjevih.

²⁹ I svaki, koji ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili decu, ili zemlju, imena mog radi, primiće sto puta onoliko, i dobiće život večni.

³⁰ Ali će mnogi prvi biti poslednji i poslednji prvi.

Jer je carstvo nebesko kao čovek domaćin koji ujutru rano izidje da naima poslenike u vinograd svoj.

² I pogodivši se s poslenicima po groš na dan posla ih u vinograd svoj.

³ I izišavši u treći sat, vide druge gde stoje na trgu besposleni,

⁴ I njima reče: Idite i vi u moj vinograd, i šta bude pravo daću vam.

⁵ I oni otidoše. I opet izišavši u šesti i deveti sat, učini tako.

⁶ I u jedanaesti sat izišavši nadje druge gde stoje besposleni, i reče im: Što stojite ovde sav dan besposleni?

⁷ Rekoše mu: Niko nas ne najmi. Reče im: Idite i vi u moj vinograd, i šta bude pravo primićete.

⁸ A kad bi u večer, reče gospodar od vinograda k pristavu svom: Dozovi poslenike i podaj im platu počevši od poslednjih do prvih.

⁹ I došavši koji su u jedanaesti sat najmljeni primiše po groš.

¹⁰ A kad dodjoše prvi, mišljahu da će više primiti: I primiše i oni po groš.

¹¹ I primivši vikahu na gospodara.

¹² Govoreći: Ovi poslednji jedan sat radiše, i izjednači ih s nama koji smo se čitav dan mučili i goreli.

¹³ A on odgovarajući reče jednom od njih: Prijatelju! Ja tebi ne činim krivo; Nisi li pogodio sa mnom po groš?

¹⁴ Uzmi svoje pa idi; A ja hoću i ovom poslednjem da dam kao i tebi.

¹⁵ Ili zar ja nisam vlastan u svom činiti šta hoću? Zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?

¹⁶ Tako će biti poslednji prvi i prvi poslednji; jer je mnogo zvanih, a malo izbranih.

¹⁷ I pošavši Isus u Jerusalem uze nasamo dvanaest učenika na putu, i reče im:

¹⁸ Evo idem u Jerusalem, i Sin čovečiji biće predan glavarima svešteničkim i književnicima; i osudiće Ga na smrt;

¹⁹ I predaće Ga neznabošcima da Mu se rugaju i da Ga biju i razapnu; i treći dan ustaće.

²⁰ Tada pristupi k Njemu mati sinova Zevedejevih sa svojim sinovima klanjajući Mu se i moleći Ga za nešto.

²¹ A On joj reče: Šta hoćeš? Reče Mu: Zapovedi da sedu ova moja dva sina, jedan s desne strane Tebi, a jedan s leve strane Tebi, u carstvu Tvom.

²² A Isus odgovarajući reče: Ne znate šta tražite; možete li piti čašu koju ću ja piti i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim? Rekoše Mu: Možemo.

²³ I reče im: Čašu dakle moju ispićete, i krstićete se krštenjem kojim se ja krstim; ali da sedete s desne strane meni i s leve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio Otac moj.

²⁴ I kad čuše ostalih deset učenika, rasrdiše se na ta dva brata.

²⁵ A Isus dozvavši ih reče: Znao da knezovi narodni zapovedaju narodu, i poglavari upravljaju njim.

²⁶ Ali medju vama da ne bude tako; nego koji hoće da bude veći medju vama, da vam služi.

²⁷ I koji hoće medju vama da bude prvi, da vam bude sluga.

²⁸ Kao što ni Sin čovečiji nije došao da Mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge.

²⁹ I kad je izlazio iz Jerihona za Njim idjaše narod mnogi.

³⁰ I gle, dva slepca sedjahu kraj puta, i čuvši da Isus prolazi povikaše govoreći: Pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

- ³¹ A narod prećaše im da učute; a oni još većma povikaše govoreći: Pomiluj nas Gospode, sine Davidov!
- ³² I ustavivši se Isus dozva ih, i reče: Šta hoćete da vam učinim?
- ³³ Rekoše Mu: Gospode, da se otvore oči naše.
- ³⁴ I smilova se Isus, i dohvati se očiju njihovih, i odmah progledaše oči njihove, i otidoše za Njim.

ПОГЛАВЉЕ 21

I kad se približiše k Jerusalimu i dodjoše u Vitfagu k maslinskoj gori, onda Isus posla dva učenika

² Govoreći im: Idite u selo što je prema vama, i odmah ćete naći magaricu privezanu i magare s njom: odrešite je i dovedite mi.

³ I ako vam ko reče šta, kažite da oni trebaju Gospodu: i odmah će ih poslati.

⁴ A ovo je sve bilo da se zbude šta je kazao prorok govoreći:

⁵ Kažite kćeri Sionovoj: Evo car tvoj ide tebi krotak, i jaše na magarcu, i magaretu sinu magaričinom.

⁶ I učenici otidoše, i učinivši kako im zapovedi Isus.

⁷ Dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih haljine svoje, i posadiše Ga na njih.

⁸ A ljudi mnogi prostreše haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveta i prostirahu po putu.

⁹ A narod koji idjaše pred Njim i za Njim, vikaše govoreći: Osana Sinu Davidovom! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

¹⁰ I kad On udje u Jerusalim, uzbuni se sav grad govoreći: Ko je to?

¹¹ A narod govoraše: Ovo je Isus prorok iz Nazareta galilejskog.

¹² I udje Isus u crkvu Božju, i izгна sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i ispremeta trpeze onih što menjahu novce, i klupe onih što prodavahu golubove.

¹³ I reče im: U Pismu stoji: Dom moj dom molitve neka se zove; a vi načiniste od njega pećinu hajdučku.

¹⁴ I pristupiše k Njemu hromi i slepi u crkvi, i isceli ih.

¹⁵ A kad videše glavari sveštениčki i književnici čudesa što učini, i decu gde viču u crkvi i govore: Osana sinu Davidovom, rasrdiše se.

¹⁶ I rekoše Mu: Čuješ li šta ovi govore? A Isus reče im: Da! Zar niste nikad čitali: Iz usta male dece i koja sisaju načinio si sebi hvalu?

¹⁷ I ostavivši ih izadje napolje iz grada u Vitaniju, i zanoći onde.

¹⁸ A ujutru, vraćajući se u grad, ogladne.

¹⁹ I ugledavši smokvu jednu kraj puta dodje k njoj, i ne nadje ništa na njoj do lišće samo, i reče joj: Da nikad na tebi ne bude roda do veka. I odmah usahnu smokva.

²⁰ I videvši to učenici diviše se govoreći: Kako odmah usahnu smokva!

²¹ A Isus odgovarajući reče im: Zaista vam kažem: ako imate veru i ne posumnjate, ne samo smokveno učinićete, nego i gori ovoj ako kažete: Digni se i baci se u more, biće.

²² I sve što uzištete u molitvi verujući, dobićete.

²³ I kad dodje u crkvu i stade učiti, pristupiše k Njemu glavari sveštениčki i starešine narodne govoreći: Kakvom vlasti to činiš? I ko ti dade vlast tu?

²⁴ A Isus odgovarajući reče im: Ja ću vas upitati jednu reč, koju ako mi kažete, i ja ću

vama kazati kakvom vlasti ovo činim.

²⁵ Krštenje Jovanovo otkuda bi? Ili s neba, ili od ljudi? A oni pomišljavahu u sebi govoreći: Ako kažemo: S neba, reći će nam: Zašto mu dakle ne verovaste?

²⁶ Ako li kažemo: Od ljudi, bojimo se naroda; jer svi Jovana držahu za proroka.

²⁷ I odgovarajući Isusu rekoše: Ne znamo. Reče i On njima: Ni ja vama neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

²⁸ Šta vam se čini? Čovek neki imaše dva sina; i došavši k prvom reče: Sine! Idi danas radi u vinogradu mom.

²⁹ A on odgovarajući reče: Neću; a posle se raskaja i otide.

³⁰ I pristupivši k drugom reče tako. A on odgovarajući reče: Hoću, gospodaru; i ne otide.

³¹ Koji je od ove dvojice ispunio volju očevu? Rekoše Mu: Prvi. Reče im Isus: Zaista vam kažem da će carinici i kurve pre vas ući u carstvo Božje.

³² Jer dodje k vama Jovan putem pravednim, i ne verovaste mu; a carinici i kurve verovalaše mu; i vi pošto videste to, ne raskajaste se da mu verujete.

³³ Drugu priču čujte: Beše čovek domaćin koji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i načini kulu, i dade ga vinogradarima i otide.

³⁴ A kad se približi vreme rodovima, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove njegove.

³⁵ I vinogradari pohvatavši sluge njegove jednog izbiše, a jednog ubiše, a jednog zasuše kamenjem.

³⁶ Opet posla druge sluge, više nego pre, i učiniše im tako isto.

³⁷ A po tom posla k njima sina svog govoreći: Postideće se sina mog.

³⁸ A vinogradari videvši sina rekoše medju sobom: Ovo je naslednik; hodite da ga ubijemo, i da nama ostane dostojanje njegovo.

³⁹ I uhvatiše ga, pa izvedoše ga napolje iz vinograda, i ubiše.

⁴⁰ Kad dodje dakle gospodar od vinograda šta će učiniti vinogradarima onim?

⁴¹ Rekoše Mu: Zločince će zlom smrti pomoriti; a vinograd daće drugim vinogradarima, koji će mu davati rodove u svoje vreme.

⁴² A reče im Isus: Zar niste nikada čitali u Pismu: Kamen koji odbaciše zidari, on je postao glava od ugla; to bi od Gospoda i divno je u vašim očima.

⁴³ Zato vam kažem da će se od vas uzeti carstvo Božje, i daće se narodu koji njegove rodove donosi.

⁴⁴ I ko padne na ovaj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga.

⁴⁵ I čuvši glavari sveštenečki i fariseji priče Njegove razumeše da za njih govori.

⁴⁶ I gledahu da Ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer Ga držahu za proroka.

ПОГЛАВЉЕ 22

I odgovarajući Isus opet reče im u pričama govoreći:

² Carstvo je nebesko kao čovek car koji načini svadbu sinu svom.

³ I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne hteše doći.

⁴ Opet posla druge sluge govoreći: Kažite zvanicama: Evo sam obed svoj ugotovio, i junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; dodjite na svadbu.

⁵ A oni ne marivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj.

⁶ A ostali uhvatiše sluge njegove, izružiše ih, i pobiše ih.

- ⁷ A kad to ču car onaj, razgnevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.
- ⁸ Tada reče slugama svojim: Svadba je dakle gotova, a zvanice ne biše dostojne.
- ⁹ Idite dakle na raskršće i koga god nadjete, dozovite na svadbu.
- ¹⁰ I izišavši sluge one na raskršća sabraše sve koje nadjoše, zle i dobre; i stolovi napuniše se gostiju.
- ¹¹ Izašavši pak car da vidi goste ugleda onde čoveka neobučenog u svadbeno ruho.
- ¹² I reče mu: Prijatelju! Kako si došao amo bez svadbenog ruha? A on očute.
- ¹³ Tada reče car slugama: Svežite mu ruke i noge, pa ga uzmite te bacite u tamu najkrajnju; onde će biti plač i škrgut zuba.
- ¹⁴ Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranih.
- ¹⁵ Tada otidoše fariseji i načiniše veće kako bi Ga uhvatili u reči.
- ¹⁶ I poslaše k Njemu učenike svoje s Irodovcima, te rekoše: Učitelju! Znamo da si istinit, i putu Božjem zaista učiš, i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš ko je ko.
- ¹⁷ Kaži nam dakle šta misliš ti? Treba li dati harač ćesaru ili ne?
- ¹⁸ Razumevši Isus lukavstvo njihovo reče: Što me kušate, licemeri?
- ¹⁹ Pokažite mi novac harački. A oni donesoše Mu novac.
- ²⁰ I reče im: Čiji je obraz ovaj i natpis?
- ²¹ I rekoše Mu: Ćesarev. Tada reče im: Podajte dakle ćesarevo ćesaru, i Božje Bogu.
- ²² I čuvši diviše se, i ostavivši Ga otidoše.
- ²³ Taj dan pristupiše k Njemu sadukeji koji govore da nema vaskrsenja, i upitaše Ga
- ²⁴ Govoreći: Učitelju! Mojsije reče: Ako ko umre bez dece, da uzme brat njegov ženu njegovu i da podigne seme bratu svom.
- ²⁵ U nas beše sedam braće; i prvi oženivši se umre, i ne imavši poroda ostavi ženu svoju bratu svom.
- ²⁶ A tako i drugi, i treći, sve do sedmog.
- ²⁷ A posle svih umre i žena.
- ²⁸ O vaskrsenju dakle koga će od sedmorice biti žena? Jer je za svima bila.
- ²⁹ A Isus odgovarajući reče im: Varate se, ne znajući Pisma ni sile Božje.
- ³⁰ Jer o vaskrsenju niti će se ženiti ni udavati; nego su kao andjeli Božji na nebu.
- ³¹ A za vaskrsenje mrtvih niste li čitali šta vam je rekao Bog govoreći:
- ³² Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi! Nije Bog Bog mrtvih, nego živih.
- ³³ I čuvši narod divljaše se nauci Njegovoj.
- ³⁴ A fariseji čuvši da posrami sadukeje sabraše se zajedno.
- ³⁵ I upita jedan od njih zakonik kušajući Ga i govoreći:
- ³⁶ Učitelju! Koja je zapovest najveća u zakonu?
- ³⁷ A Isus reče mu: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom.
- ³⁸ Ovo je prva i najveća zapovest.
- ³⁹ A druga je kao i ova: Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe.
- ⁴⁰ O ovima dvema zapovestima visi sav zakon i proroci.
- ⁴¹ A kad se sabraše fariseji, upita ih Isus
- ⁴² Govoreći: Šta mislite za Hrista, čiji je sin? Rekoše Mu: Davidov.
- ⁴³ Reče im: Kako dakle David Njega duhom naziva Gospodom govoreći:

⁴⁴ Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje podnožje nogama Tvojim?

⁴⁵ Kad dakle David naziva Njega Gospodom, kako mu je sin?

⁴⁶ I niko Mu ne mogaše odgovoriti reći; niti smede ko od tog dana da Ga zapita više.

ПОГЛАВЉЕ 23

Tada Isus reče k narodu i učenicima svojim

² Govoreći: Na Mojsijevu stolicu sedošć književnici i fariseji.

³ Sve dakle što vam kažu da držite, držite i tvorite; ali šta oni čine ne činite; jer govore a ne čine.

⁴ Nego vežu bremena teška i nezgodna za nošenje, i toware na pleća ljudska; a prstom svojim neće da ih prihvate.

⁵ A sva dela svoja čine da ih vide ljudi: raširuju svoje amajlije, i grade velike skute na haljinama svojim.

⁶ I traže začelje na gozbama i prva mesta po zbornicama,

⁷ I da im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: Ravi! Ravi!

⁸ A vi se ne zovite Ravi; jer je u vas jedan Ravi Hristos, a vi ste svi braća.

⁹ I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan Otac koji je na nebesima.

¹⁰ Niti se zovite Učitelji; jer je u vas jedan učitelj Hristos.

¹¹ A najveći izmedju vas da vam bude sluga.

¹² Jer koji se podiže, poniziće se, a koji se ponižuje, podignuće se.

¹³ Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što zatvarate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi hteli.

¹⁴ Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što jedete kuće udovičke, i lažno se Bogu molite dugo; zato ćete većma biti osudjeni.

¹⁵ Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što prohodite more i zemlju da bi prisvojili jednog, i kad ga prisvojite, činite ga sinom paklenim, udvoje većim od sebe.

¹⁶ Teško vama vodje slepe koji govorite: Ako se ko kune crkvom ništa je; a ako se ko kune zlatom crkvenim kriv je.

¹⁷ Budale slepe! Šta je veće, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti.

¹⁸ I ako se ko kune oltarom ništa je to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je

¹⁹ Budale slepe! Šta je veće, ili dar, ili oltar koji dar osveti?

²⁰ Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svim što je na njemu.

²¹ I koji se kune crkvom, kune se njom i Onim što živi u njoj.

²² I koji se kune nebom, kune se prestolom Božjim i Onim koji sedi na njemu.

²³ Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste šta je najpretežnije u zakonu: pravdu i milost i veru; a ovo je trebalo činiti i ono ne ostavljati.

²⁴ Vodje slepe koji ocedjuate komarca a kamilu proždirete.

²⁵ Teško vama književnici i fariseji, licemeri što čistite spolja čašu i zdelu a iznutra su pune grabeža i nepravde.

²⁶ Fariseju slepi! Očisti najpre iznutra čašu i zdelu da budu i spolja čiste.

²⁷ Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što ste kao okrečeni grobovi, koji se spolja vide lepi a unutra su puni kostiju mrtvačkih i svake nečistote.

- 28** Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemerja i bezakonja.
- 29** Teško vama književnici i fariseji, licemeru, što zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika,
- 30** I govorite: Da smo mi bili u vreme svojih otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka.
- 31** Tim samo svedočite za sebe da ste sinovi onih koji su pobili proroke.
- 32** I vi dopunite meru otaca svojih.
- 33** Zmije, porodi aspidini! Kako ćete pobeći od presude u oganj pakleni?
- 34** Zato evo ja ću k vama poslati proroke i premudre i književnike; i vi ćete jedne pobiti i raspeti a jedne biti po zbornicama svojim i goniti od grada do grada,
- 35** Da dodje na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednog do krvi Zarije sina Varahijinog, koga ubiste među crkvom i oltarom.
- 36** Zaista vam kažem da će ovo sve doći na rod ovaj.
- 37** Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslane k sebi! Koliko puta hteh da skupim čeda tvoja kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila i ne hteste!
- 38** Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta.
- 39** Jer vam kažem: Nećete mene videti odsele dok ne kažete: Blagoslovljen koji ide u ime Gospodnje.

ПОГЛАВЉЕ 24

I izišavši Isus idjaše od crkve, i pristupiše k Njemu učenici Njegovi da Mu pokaži gradjevinu crkvenu.

- 2** A Isus reče im: Ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: neće ostati ovde ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.
- 3** A kad sedjaše na gori maslinskoj pristupiše k Njemu učenici nasamo govoreći: Kaži nam kad će to biti? I kakav je znak Tvog dolaska i kraja veka?
- 4** I odgovarajući Isus reče im: Čuvajte se da vas ko ne prevari.
- 5** Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: Ja sam Hristos. I mnoge će prevariti.
- 6** Čućete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba da to sve bude, ali nije još tada kraj.
- 7** Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svetu.
- 8** A to je sve početak stradanja.
- 9** Tada će vas predati na muke, i pobiće vas, i svi će narodi omrznuti na vas imena mog radi.
- 10** I tada će se mnogi sablazniti, i drug druga izdaće, i omrznuće drug na druga.
- 11** I izići će mnogi lažni proroci i prevariće mnoge.
- 12** I što će se bezakonje umnožiti, ohladneće ljubav mnogih.
- 13** Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.
- 14** I propovediće se ovo jevandjelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak.
- 15** Kad dakle ugledate mrzost opustošenja, o kojoj govori prorok Danilo, gde stoji na mestu svetom (koji čita da razume):
- 16** Tada koji budu u Judeji neka beže u gore;
- 17** I koji bude na krovu da ne silazi uzeti šta mu je u kući;

- 18 I koji bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine svoje.
- 19 A teško trudnima i dojilicama u te dane.
- 20 Nego se molite Bogu da ne bude bežan vaša u zimu ni u subotu;
- 21 Jer će biti nevolja velika kakva nije bila od postanja sveta dosad niti će biti;
- 22 I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranih radi skратиće se dani oni.
- 23 Tada ako vam ko kaže: Evo ovde je Hristos ili onde, ne verujte.
- 24 Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane.
- 25 Eto vam kazah unapred.
- 26 Ako vam dakle kažu: Evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne verujte.
- 27 Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav će biti dolazak Sina čovečijeg.
- 28 Jer gde je strvina onamo će se i orlovi kupiti.
- 29 I odmah će po nevolji dana tih sunce pomrčati, i mesec svoju svetlost izgubiti, i zvezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se.
- 30 I tada će se pokazati znak Sina čovečijeg na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaće Sina čovečijeg gde ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom.
- 31 I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnim; i sabraće izbrane Njegove od četiri vetra, od kraja do kraja nebesa.
- 32 Od smokve naučite se priči: kad se već njene grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu leto.
- 33 Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata.
- 34 Zaista vam kažem: ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.
- 35 Nebo i zemlja proći će, ali reči moje neće proći.
- 36 A o danu tom i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac moj sam.
- 37 Jer kao što je bilo u vreme Nojevo tako će biti i dolazak Sina čovečijeg.
- 38 Jer kao što pred potopom jedjahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do onog dana kad Noje udje u kovčeg,
- 39 I ne osetiše dok ne dodje potop i odnese sve; tako će biti i dolazak Sina čovečijeg.
- 40 Tada će biti dva na njivi; jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti.
- 41 Dve će mleti na žrvnjevima; jedna će se uzeti, a druga će se ostaviti.
- 42 Stražite dakle, jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš.
- 43 Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin u koje će vreme doći lupež, čuvao bi i ne bi dao potkopati kuću svoju.
- 44 Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći će Sin čovečiji.
- 45 Ko je dakle taj verni i mudri sluga kog je postavio gospodar njegov nad svojim domašnjima da im daje hranu na obrok?
- 46 Blago tom sluzi kog došavši gospodar njegov nadje da izvršuje tako.
- 47 Zaista vam kažem: postaviće ga nad svim imanjem svojim.
- 48 Ako li taj rdjavi sluga reče u srcu svom: Neće moj gospodar još zadugo doći;
- 49 I počne biti svoje drugare, i jesti i piti s pijanicama;
- 50 Doći će gospodar tog slugu u dan u koji se ne nada, i u čas kad ne misli.
- 51 I raseći će ga napola, i daće mu platu kao i licemerima; onde će biti plač i škrgut zuba.

ПОГЛАВЉЕ 25

Tada će biti carstvo nebesko kao deset devojaka koje uzeše žiške svoje i izidjoše na susret ženiku.

² Pet od njih behu mudre, a pet lude.

³ I lude uzevši žiške svoje ne uzeše sa sobom ulja.

⁴ A mudre uzeše ulje u sudovima sa žiškima svojim.

⁵ A budući da ženik odocni, zadremaše sve, i pospaše.

⁶ A u ponoći stade vika: Eto ženika gde ide, izlazite mu na susret.

⁷ Tada ustaše sve devojke one i ukrasiše žiške svoje.

⁸ A lude rekoše mudrima: Dajte nam od ulja svog, jer naši žišci hoće da se ugase.

⁹ A mudre odgovoriše govoreći: Da ne bi nedostalo i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi.

¹⁰ A kad one otidoše da kupe, dodje ženik, i gotove udjoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata.

¹¹ A posle dodjoše i one druge devojke govoreći: Gospodaru! Gospodaru! Otvori nam.

¹² A On odgovarajući reče im: Zaista vam kažem: ne poznajem vas.

¹³ Stražite dakle, jer ne znate dan ni čas u koji će Sin čovečiji doći.

¹⁴ Jer kao što čovek polazeći dozva sluge svoje i predade im blago svoje;

¹⁵ I jednom, dakle, dade pet talanata, a drugom dva, a trećem jedan, svakom prema njegovoj moći; i otide odmah.

¹⁶ A onaj što primi pet talanata otide te radi s njima, i dobi još pet talanata.

¹⁷ Tako i onaj što primi dva dobi i on još dva.

¹⁸ A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svog.

¹⁹ A po dugom vremenu dodje gospodar tih sluga, i stade se računati s njima.

²⁰ I pristupivši onaj što je primio pet talanata, donese još pet talanata govoreći: Gospodaru! Predao si mi pet talanata; evo još pet talanata ja sam dobio s njima.

²¹ A gospodar njegov reče mu: Dobro, slugo dobri i verni! U malom bio si mi veran, nad mnogim ću te postaviti; udji u radost gospodara svog.

²² A pristupivši i onaj što je primio dva talanta reče: Gospodaru! Predao si mi dva talanta; evo još dva talanta ja sam dobio s njima.

²³ A gospodar njegov reče mu: Dobro, slugo dobri i verni! U malom bio si mi veran, nad mnogim ću te postaviti; udji u radost gospodara svog.

²⁴ A pristupivši i onaj što je primio jedan talanat reče: Gospodaru! Znao sam da si ti tvrd čovek: žnješ gde nisi sejao, i kupiš gde nisi vejao;

²⁵ Pa se pobjah i otidoh te sakrih talanat tvoj u zemlju; i evo ti svoje.

²⁶ A gospodar njegov odgovarajući reče mu: Zli i lenjivi slugo! Znao si da ja žnjem gde nisam sejao, i kupim gde nisam vejao:

²⁷ Trebalo je dakle moje srebro da daš trgovcima; i ja došavši uzeo bih svoje s dobitkom.

²⁸ Uzmite dakle od njega talanat, i podajte onom što ima deset talanata.

²⁹ Jer svakom koji ima, daće se, i preteći će mu; a od onog koji nema, i šta ima uzeće se od njega.

³⁰ I nevaljalog slugu bacite u tamu najkrajnju; onde će biti plač i škrgut zuba.

³¹ A kad dodje Sin čovečiji u slavi svojoj i svi sveti andjeli s Njime, onda će sesti na prestolu slave svoje.

- ³² I sabraće se pred Njim svi narodi, i razlučice ih izmedju sebe kao pastir što razlučuje ovce od jaraca.
- ³³ I postaviće ovce s desne strane sebi, a jarce s leve.
- ³⁴ Tada će reći car onima što Mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni Oca mog; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja sveta.
- ³⁵ Jer ogladneh, i daste mi da jedem; ožedneh, i napojiste me; gost bejah, i primiste me;
- ³⁶ Go bejah, i odenuste me; bolestan bejah, i obidjoste me; u tamnici bejah, i dodjoste k meni.
- ³⁷ Tada će Mu odgovoriti pravednici govoreći: Gospode! Kad Te videsmo gladna, i nahranismo? Ili žedna, i napojismo?
- ³⁸ Kad li Te videsmo gosta, i primismo? Ili gola, i odenusmo?
- ³⁹ Kad li Te videsmo bolesna ili u tamnici, i dodjosmo k Tebi?
- ⁴⁰ I odgovarajući car reći će im: Zaista vam kažem: kad učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste.
- ⁴¹ Tada će reći i onima što Mu stoje s leve strane: Idite od mene prokleti u oganj večni pripravljen djavolu i andjelima njegovim.
- ⁴² Jer ogladneh, i ne dadoste mi da jedem; ožedneh, i ne napojiste me;
- ⁴³ Gost bejah, i ne primiste me; go bejah, i ne odenuste me; bolestan i u tamnici bejah, i ne obidjoste me.
- ⁴⁴ Tada će Mu odgovoriti i oni govoreći: Gospode! Kad Te videsmo gladna ili žedna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslužismo Te?
- ⁴⁵ Tada će im odgovoriti govoreći: Zaista vam kažem: kad ne učiniste jednom od ove moje male braće, ni meni ne učiniste.
- ⁴⁶ I ovi će otići u muku večnu, a pravednici u život večni.

ПОГЛАВЉЕ 26

- I** kad svrši Isus reći ove, reče učenicima svojim:
- ² Znae da će do dva dana biti pasha, i Sina čovečijeg predaće da se razapne.
- ³ Tada skupiše se glavari sveštenečki i književnici i starešine narodne u dvor poglavara sveštenečkog po imenu Kajafe;
- ⁴ I svetovaše se kako bi Isusa iz prevare uhvatili i ubili.
- ⁵ I govorahu: Ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.
- ⁶ A kad Isus beše u Vitaciji u kući Simona gubavog,
- ⁷ Pristupi k Njemu žena sa sklenicom mira mnogocenog, i izli na glavu Njegovu kad sedjaše za trpezom.
- ⁸ A kad videše to učenici Njegovi, rasrdiše se govoreći: Zašto se čini takva šteta?
- ⁹ Jer se moglo ovo prodati skupo i novci dati siromasima.
- ¹⁰ A kad razume Isus, reče im: Šta smetate ženu? Ona učini dobro delo na meni.
- ¹¹ Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.
- ¹² A ona izlivši miro ovo na telo moje za ukop me prigotovi.
- ¹³ Zaista vam kažem: gde se god uspropoveda ovo jevandjelje po svemu svetu, kazaće se i to za spomen njen što učini ona.
- ¹⁴ Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarima sveštenečkim,

- 15 I reče: Šta ćete mi dati da vam ga izdam? A oni mu obrekoše trideset srebrnika.
- 16 I otada tražaše zgodu da Ga izda.
- 17 A u prvi dan presnih hlebova pristupiše učenici k Isusu govoreći: Gde ćeš da ti zgotovimo pashu da jedeš?
- 18 A On reče: Idite u grad k tome i tome, i kažite mu: Učitelj kaže: vreme je moje blizu, u tebe ću da učinim pashu s učenicima svojim.
- 19 I učiniše učenici kako im zapovedi Isus, i ugotoviše pashu.
- 20 A kad bi uveče, sede za trpezu sa dvanaesticom.
- 21 I kad jedjahu reče im: Zaista vam kažem: jedan izmedju vas izdaće me.
- 22 I zabrinuvši se vrlo počеше svaki govoriti Mu: Da nisam ja, Gospode?
- 23 A On odgovarajući reče: Koji umoči sa mnom ruku u zdelu onaj će me izdati.
- 24 Sin čovečiji dakle ide kao što je pisano za Njega; ali teško onom čoveku koji izda Sina čovečijeg; bolje bi mu bilo da se nije ni rodio onaj čovek.
- 25 A Juda, izdajnik Njegov, odgovarajući reče: Da nisam ja, ravi? Reče mu: Ti kaza.
- 26 I kad jedjahu, uze Isus hleb i blagoslovivši prelomi ga, i davaše učenicima, i reče: Uzmite, jedite; ovo je telo moje.
- 27 I uze čašu i davši hvalu dade im govoreći: Pijte iz nje svi;
- 28 Jer je ovo krv moja novog zaveta koja će se proliti za mnoge radi otpuštenja greha.
- 29 Kažem vam pak da neću odsad piti od ovog roda vinogradskog do onog dana kad ću piti s vama novog u carstvu Oca svog.
- 30 I otpojavši hvalu izidjoše na goru maslinsku.
- 31 Tada reče im Isus: Svi ćete se vi sablazniti o mene ovu noć; jer u pismu stoji: Udariću pastira i ovce od stada razbežaće se.
- 32 A po vaskrsenju svom ja idem pred vama u Galileju.
- 33 A Petar reče Mu: Ako se i svi sablazne o tebe ja se neću nikad sablazniti.
- 34 Reče mu Isus: Zaista ti kažem: noćas dok petao ne zapeva tri puta ćeš me se odreći.
- 35 Reče Njemu Petar: Da bih znao i umreti s Tobom neću Te se odreći. Tako i svi učenici rekoše.
- 36 Tada dodje Isus s njima u selo koje se zove Getsimanija, i reče učenicima: Sedite tu dok ja idem tamo da se pomolim Bogu.
- 37 I uzevši Petra i oba sina Zevedejeva zabrinu se i počē tužiti.
- 38 Tada reče im Isus: Žalosna je duša moja do smrti; počekajte ovde, i stražite sa mnom.
- 39 I otišavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče moj! Ako je moguće da me mimoidje čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako Ti.
- 40 I došavši k učenicima nadje ih gde spavaju, i reče Petru: Zar ne mogoste jedan čas postražiti sa mnom?
- 41 Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srčan, ali je telo slabo.
- 42 Opet po drugi put otide i pomoli se govoreći: Oče moj! Ako me ne može čaša ova mimoići da je ne pijem, neka bude volja Tvoja.
- 43 I došavši nadje ih opet gde spavaju; jer im behu oči otežale.
- 44 I ostavivši ih otide opet i treći put te se pomoli govoreći one iste reči.
- 45 Tada dodje k učenicima svojim i reče im: Jednako spavate i počivate; evo se približi čas, i Sin čovečiji predaje se u ruke grešnika.
- 46 Ustanite da idemo; evo se približi izdajnik moj.
- 47 I dok On još tako govoraše, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, dodje, i s njim ljudi

mnogi s noževima i s koljem od glavara sveštenečkih i starešina narodnih.

48 A izdajnik Njegov dade im znak govoreći: Koga ja celivam onaj je; držite ga.

49 I odmah pristupivši k Isusu reče: Zdravo, ravi! I celiva Ga.

50 A Isus reče mu: Prijatelju! Šta ćeš ti ovde? Tada pristupivši digoše ruke na Isusa i uhvatiše Ga.

51 I gle, jedan od onih što behu sa Isusom mašivši se rukom izvadi nož svoj te udari slugu poglavara sveštenečkog, i odseče mu uho.

52 Tada reče mu Isus: Vрати nož svoj na mesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti.

53 Ili misliš ti da ja ne mogu sad umoliti Oca svog da mi pošalje više od dvanaest legeona andjela?

54 Ali kako bi se ispunilo šta stoji u pismu da ovo treba da bude?

55 U taj čas reče Isus ljudima: Kao na hajduka izišli ste s noževima i s koljem da me uhvatite, a svaki dan sam kod vas sedeo učeći u crkvi, i ne uhvatiste me.

56 A ovo sve bi da se zbudu pisma proročka. Tada učenici svi ostaviše Ga, i pobegoše.

57 I oni što uhvatiše Isusa odvedoše Ga poglavaru sveštenečkom, Kajafi, gde se književnici i starešine sabraše.

58 A Petar idjaše za Njim izdaleka do dvora poglavara sveštenečkog i ušavši unutra sede sa slugama da vidi svršetak.

59 A glavari sveštenečki i starešine i sav sabor tražahu lažna svedočanstva na Isusa da bi Ga ubili;

60 I ne nadjoše; i premda mnogi lažni svedoci dolaziše, ne nadjoše. Najposle dodjoše dva lažna svedoka,

61 I rekoše: On je kazao: Ja mogu razvaliti crkvu Božju i za tri dana načiniti je.

62 I ustavši poglavar sveštenečki reče Mu: Zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svedoče?

63 A Isus je ćutao. I poglavar sveštenečki odgovarajući reče Mu: Zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Hristos sin Božji?

64 Reče mu Isus: Ti kaza. Ali ja vam kažem: odsele ćete videti Sina čovečijeg gde sedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskim.

65 Tada poglavar sveštenečki razdre haljine svoje govoreći: Huli na Boga; šta nam trebaju više svedoci? Evo sad čuste hulu njegovu.

66 Šta mislite? A oni odgovarajući rekoše: Zaslužio je smrt.

67 Tada pljunuše Mu u lice, i udariše Ga po licu, a jedni Mu daše i priuške

68 Govoreći: Proreci nam, Hriste, ko te udari?

69 A Petar sedjaše napolju na dvoru, i pristupi k njemu jedna sluškinja govoreći: i ti si bio s Isusom Galilejcem.

70 A on se odreče pred svima govoreći: Ne znam šta govoriš.

71 A kad izidje k vratima ugleda ga druga, i reče onima što behu onde: i ovaj beše sa Isusom Nazarećaninom.

72 On opet odreče se kletvom: Ne znam tog čoveka.

73 A malo potom pristupiše oni što stajahu i rekoše Petru: Vaistinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.

⁷⁴ Tada se poče kleti i preklinjati da ne zna tog čoveka. I odmah zapeva petao.

⁷⁵ I opomenu se Petar reči Isusove što mu je rekao: Dok petao ne zapeva tri puta ćeš me se odreći. I izašavši napolje plaka gorko.

ПОГЛАВЉЕ 27

A kad bi ujutru, učiniše veće svi glavari sveštenečki i starešine narodne za Isusa da Ga pogube.

² I svezavši Ga odvedoše, i predaše Ga Pontiju Pilatu, sudiji.

³ Tada videvši Juda izdajnik Njegov da Ga osudiše raskaja se, i vrati trideset srebrnika glavarima sveštenečkim i starešinama

⁴ Govoreći: Ja sagreših što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: Šta mi marimo za to? Ti ćeš videti.

⁵ I bacivši srebrnike u crkvi izidje, i otide te se obesi.

⁶ A glavari sveštenečki uzevši srebrnike rekoše: Ne valja ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv.

⁷ Nego se dogovoriše te kupiše za njih lončarevu njivu za groblje gostima.

⁸ Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva i do danas.

⁹ Tada se izvrši šta je kazao prorok Jeremija govoreći: I uzeše trideset srebrnika, cenu cenjenoga koga su cenili sinovi Izrailjevi;

¹⁰ I dadoše ih za njivu lončarevu, kao što mi kaza Gospod.

¹¹ A Isus stade pred sudijom, i zapita Ga sudija govoreći: Ti li si car judejski? A Isus reče mu: Ti kažeš.

¹² I kad Ga tužahu glavari sveštenečki i starešine, ništa ne odgovori.

¹³ Tada reče mi Pilat: Čuješ li šta na tebe svedoče?

¹⁴ I ne odgovori mu ni jednu reč tako da se sudija divljaše vrlo.

¹⁵ A o svakom prazniku pashe beše običaj u sudije da pusti narodu po jednog sužnja koga oni hoće.

¹⁶ A tada imahu znatnog sužnja po imenu Varava.

¹⁷ I kad se sabraše, reče im Pilat: Koga hoćete da vam pustim? Varavu ili Isusa prozvanog Hrista?

¹⁸ Jer znaše da su Ga iz zavisti predali.

¹⁹ A kad sedjaše u sudu, poruči mu žena njegova govoreći: Nemoj se ti ništa mešati u sud tog pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega radi.

²⁰ A glavari sveštenečki i starešine nagovoriše narod da ištu Varavu, a Isusa da pogube.

²¹ A sudija odgovarajući reče im: Koga hoćete od ove dvojice da vam pustim? A oni rekoše: Varavu.

²² Reče im Pilat: A šta ću činiti s Isusom prozvanim Hristom? Rekoše mu svi: Da se razapne.

²³ Sudija pak reče: A kakvo je zlo učinio? A oni glasno povikaše govoreći: Da se razapne.

²⁴ A kad vide Pilat da ništa ne pomaže nego još veća buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govoreći: Ja nisam kriv u krvi ovog pravednika: vi ćete videti.

²⁵ I odgovarajući sav narod reče: Krv njegova na nas i na decu našu.

²⁶ Tada pusti im Varavu, a Isusa šibavši predade da se razapne.

²⁷ Tada vojnici sudijini uzeše Isusa u sudnicu i skupiše na Nj svu četvu vojnika.

- 28 I svukavši Ga obukoše Mu skerletnu kabanicu.
- 29 I opletavši venac od trnja metnuše Mu na glavu, i dadoše Mu trsku u desnicu; i kleknuvši na kolena pred Njim rugahu Mu se govoreći: Zdravo, care judejski!
- 30 I pljunuvši na Nj uzeše trsku i biše Ga po glavi.
- 31 I kad Mu se narugaše, svukoše s Njega kabanicu, i obukoše Ga u haljine Njegove, i povedoše Ga da Ga razapnu.
- 32 I izlazeći nadjoše čoveka iz Kirine po imenu Simona i nateraše ga da Mu ponese krst.
- 33 I došavši na mesto koje se zove Golgota, to jest kosturnica,
- 34 Dadoše Mu da pije sirće pomešano sa žuči, i okusivši ne hte da pije.
- 35 A kad Ga razapeše, razdeliše haljine Njegove bacivši kocke;
- 36 I sedjahu onde te Ga čuvahu.
- 37 I metnuše Mu više glave krivicu Njegovu napisanu: Ovo je Isus car judejski.
- 38 Tada raspeše s Njime dva hajduka, jednog s desne a jednog s leve strane.
- 39 A koji prolažahu huljahu na Nj mašući glavama svojim.
- 40 I govoreći: Ti koji crkvu razvaljuješ i za tri dana načinjaš pomozi sam sebi; ako si sin Božji, sidji s krsta.
- 41 A tako i glavari sveštenečki s književnicima i starešinama podsmevajući se govorahu:
- 42 Drugima pomože, a sebi ne može pomoći. Ako je car Izrailjev, neka sidje sad s krsta pa ćemo ga verovati.
- 43 On se uzdao u Boga: neka mu pomogne sad, ako mu je po volji, jer govoraše: Ja sam sin Božji.
- 44 Tako isto i hajduci razapeti s Njim rugahu Mu se.
- 45 A od šestog sata bi tama po svoj zemlji do sata devetog.
- 46 A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savahtani? To jest: Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?
- 47 A neki od onih što stajahu onde čuvši to govorahu: Ovaj zove Iliju.
- 48 I odmah otrča jedan od njih te uze sundjer, i napuni octa, pa natače na trsku, te Ga pojaše.
- 49 A ostali govorahu: Stani da vidimo hoće li doći Ilija da mu pomogne.
- 50 A Isus opet povika glasno i ispusti dušu.
- 51 I gle, zavesa crkvena razdre se nadvoje od gornjeg kraja do donjeg; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade;
- 52 I grobovi se otvoriše, i ustaše mnoga tela svetih koji su pomrli;
- 53 I izašavši iz grobova, po vaskrsenju Njegovom, udjoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.
- 54 A kapetan i koji s njim čuvahu Isusa videvši da se zemlja trese i šta bi, poplašiše se vrlo govoreći: Zaista ovaj beše Sin Božji.
- 55 I onde behu i gledahu izdaleka mnoge žene koje su išle za Isusom iz Galileje i služile Mu.
- 56 Medju kojima beše Marija Magdalina i Marija mati Jakovljeva i Josijina i mati sinova Zevedejevih.
- 57 A kad bi uveče, dodje čovek bogat iz Arimateje, po imenu Josif, koji je takodje bio učenik Isusov.
- 58 Ovaj pristupivši k Pilatu zamoli ga za telo Isusovo. Tada Pilat zapovedi da mu dadu telo.
- 59 I uzevši Josif telo zavi Ga u platno čisto;

- ⁶⁰ I metnu Ga u novi svoj grob što je bio isekao u kamenu; i naivalivši veliki kamen na vrata od groba otide.
- ⁶¹ A onde beše Marija Magdalina i druga Marija, i sedjahu prema grobu.
- ⁶² Sutradan pak po petku sabraše se glavari sveštenečki i fariseji kod Pilata,
- ⁶³ I rekoše: Gospodaru! Mi se opomenusmo da ovaj laža kaza još za života: Posle tri dana ustaću.
- ⁶⁴ Zato zapovedi da se utvrdi grob do trećeg dana da ne dodju kako učenici njegovi noću i da ga ne ukradu i ne kažu narodu: Usta iz mrtvih; i biće poslednja prevara gora od prve.
- ⁶⁵ Reče im Pilat: Evo vam straže, pa idite te utvrdite kako znate.
- ⁶⁶ A oni otišavši sa stražom utvrdiše grob, i zapečatiše kamen.

ПОГЛАВЉЕ 28

A po večeru subotnom na osvitak prvog dana nedelje dodje Marija Magdalina i druga Marija da ogledaju grob.

² I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer andjeo Gospodnji sidje s neba, i pristupivši odvali kamen od vrata grobnih i sedjaše na njemu.

³ A lice njegovo beše kao munja, i odelo njegovo kao sneg.

⁴ I od straha njegovog uzdrhtaše se stražari, i postadoše kao mrtvi.

⁵ A andjeo odgovarajući reče ženama: Ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetog tražite.

⁶ Nije ovde: jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite mesto gde je ležao Gospod.

⁷ Pa idite brže te kažite učenicima Njegovim da je ustao iz mrtvih. I gle, On će pred vama otići u Galileju; tamo ćete Ga videti. Eto ja vam kazah.

⁸ I izišavši brzo iz groba sa strahom i radosti velikom, potekoše da jave učenicima Njegovim.

⁹ A kad idjahu da jave učenicima Njegovim, i gle, sreće ih Isus govoreći: Zdravo! A one pristupivši uhvatiše se za noge Njegove i pokloniše Mu se.

¹⁰ Tada reče im Isus: Ne bojte se; idite te javite braći mojoj neka idu u Galileju; i tamo će me videti.

¹¹ A kad idjahu, gle, neki od stražara dodjoše u grad i javiše glavarima sveštenečkim sve što se dogodilo.

¹² I oni sastavši se sa starešinama učiniše veće, i dadoše vojnicima dovoljno novaca

¹³ Govoreći: Kažite: Učenici njegovi dodjoše noću i ukradoše ga kad smo mi spavali.

¹⁴ I ako to čuje sudija, mi ćemo njega umiriti, i učiniti da vama ništa ne bude.

¹⁵ A oni uzevši novce učiniše kao što su naučeni bili. I razglasi se ova reč po Jevrejima i do danas.

¹⁶ A jedanaest učenika otidoše u Galileju u goru kuda im je kazao Isus.

¹⁷ I kad Ga videše, pokloniše Mu se; a jedni posumnjaše.

¹⁸ I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.

¹⁹ Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha,

²⁰ Učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.